

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΤ'

ΕΡΓΑ ΜΕΓΙΣΤΟΒΑ Ε-ΤΕΜΕΣΕΒΕΝΤΑ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΑΣΕ

ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΙ-ΟΟ

(“Εκθεσις Κ. Παπαϊωάννου βιβ. Α κεφ. Γ. Μέρος Α σ. 22 καί Μέρος Β σ. 72. Καί σχετικαί παρατηρήσεις Γ. Χαριμπούρη επί του Α' καί Β' μέρους).-

Μέρος Α' Σημείωσις 5-5-1955

1.- α) Εξούς ἐξ ἀρχῆς ἡ ΟΙ-ΟΟ ἐπέδωκεν, ὅπως διὰ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως τῆς 5-5-1955 ἀναλάβῃ τὴν ἀπολογιστικὴν κατασκευὴν “ἐξαιρέτως σπουδαιότητος τμημάτων τοῦ ἔργου εἰδικῶς καθοριζομένων, ὡς ἐδίωξ τοῦ φράγματος καὶ τοῦ ἀγωγοῦ ὑπὸ πίεσιν”, πρῶτον ὑπεστήριξε καὶ ὁ Γ. Πετρόπουλος διὰ τῆς ἀπὸ 10-12-54 ἐπὶ τοῦ πρώτου σχεδίου Βίσηγγεσῶς του. Ἀντιθέτως ὁ τότε Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ἀνάργυρος Δημητριάδης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 22/8-1-55 ἐγγράφου του καὶ ὁ τότε ἐντεταλμένος σύμβουλος Γ. Καραβίδας διὰ τῶν ἀπὸ 22-12-54 καὶ 12-1-55 ὁμοίων του ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ συστήματος “μὲ τιμὰς μονάδος”, ὅπερ καὶ ἡ διακήρυξις “σαφῶς” προέβλεπε καὶ ἀπέκλεισεν “ἀπολύτως καὶ κατηγορηματικῶς” τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα, ὅπερ ἡ ΟΙ-ΟΟ ἤθελε “διὰ νὰ ἀδῆσῃ τὰς προσβολὰς τῶν κερδῶν τῆς”, καθ' ὅσον κατ' ἀμφοτέρους θὰ ἐδημιουργεῖτο “ἀδικοαλόγητον ὑψηλὸν κόστος”, δεδομένου, ὅτι “ὁ ἀνάδοχος ἐν τῇ προσπάθειᾳ του τῆς ἀπόδοσιν καὶ ἀδαπάνου δι' αὐτὸν διασφαλίσσεως καλῆς ποιότητος καὶ ταχύτητος θὰ ἀποδοθῆ ἄθελητως εἰς μεγάλαν σπατάλᾳς”, τὰς ὁποίας δὲν θὰ εἶνε εὐκόλον νὰ περιστέλλῃ ὁ ἔλεγχος,

9 57

επιμειζόμενος τὰς εὐθύνας τῆς ποιότητος καὶ τῆς ταχύτητος, τὰς ὁποί-
ας ἐκάστοτε ὁ ἀνάδοχος θὰ προβάλλῃ καὶ συνεχεῖς θὰ εἶνε αἱ διενέ-
ξεις". Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Β. Σχεδίου ὁ Γ. Πεζόπουλος δὲν ἔλαβεν
ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς ἄνω παρατηρήσεις εἰμὴ μόνον "ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἦσαν συμ-
φωνοὶ πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
διὰ τὸ ἔργον Μέργοβα, τὴν ἀντίστοιχον προσφορὰν τοῦ ἀναδόχου καὶ
τὰς γ ν ὡ μ α ς τ ῆ ς ὑ π η ρ ε σ ε ι ς καὶ Η Η Ω Η ἐπὶ τῆς δυ-
νατότητος καὶ τοῦ σκοπίμου αὐτῶν; Ἐξ οὗ παρέπεται, ὅτι ἐπρόβλεψεν
εἰς αὐτὸν τὴν τελικὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν, τοῦθ' ὅπερ προεκάλεσε
σχετικὰ πικρὸχολα σχόλια τοῦ Ι. Καραβίδα εἰς τὰς ἀπὸ 14-2-55 ἐπὶ
τοῦ Β. σχεδίου παρατηρήσεις του (σελ. 4). Εἰς αὐτὰς καθὼς καὶ εἰς
τὰς ὑπ' ἀριθμ. 794/6-3-55 ὁμοίας τοῦ Ἐναργ. Δημητρακοπούλου ἐπανα-
λαμβάνεται ἡ ἀντίθεσις αὐτῶν πρὸς τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα, καθὼς
καὶ πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι "κύριοι τινες ὄροι τοῦ συμβολαίου μένουιν
ἀκαθόριστοι", πρᾶγμα τὸ ὅποτον ὡς ἐξηγεῖ ὁ Ι. Καραβίδας θὰ ἀναγκάσῃ
τὴν Δ. Β. Η. νὰ δεχθῇ τοὺς ὅρους "τοὺς ὁποίους θὰ ὑπαγορευθῇ ὁ ἀνάδο-
χος ἐκ τῶν ὑστέρων (σ. 5). Ὁ Ἐναργ. Δημητρακοπούλος θεωρεῖ σκοπίμον
τὴν δι' ὑρισιμένα ἔργα εἰσέτις ἐμπειρίας ὑποχρέωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑ-
περγολάβων εἴτε πρὸς σύμπραξιν μετὰ ἀλλοδαπῶν Οἰκῶν, εἴτε τὴν ἐν-
σχυσίν των μὲ κατὰλληλα ἐπιτελικά σκελίχη. Καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Διον.
Παπαλεονάρδος, ὅστις εἶχεν ἐπιφορτιθῆ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 187/23-7-54
ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου " μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ σχεδίου
τῆς συμβάσεως κατὰ τὸ τεχνικὸν αὐτοῦ μέρος", εἰς τὸ ἀπὸ 1-3-55 ση-
μεῖμά του ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ σχεδίου, "δοθέντος, ὅτι π α ρ ἄ τ ῆ ν
ἐ π ι θ υ μ ῖ α ν μ α ς, ὅπως τὸ ἔργον ἐκτελεσθῇ ἐν τῷ συνόλῳ του
ὑπεργολαβικῶς δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ ἀπολεισθῶμεν τὰ ἀπολογιστικὰ" ὡς

διναίμια του έργουδότη και υποχρέωσιν του αναδόχου διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τοῦτο θά ἐκρίνεται ὡς ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῆς ΔΣΗ

β) Ἀμφότερα τὰ Α καὶ Β σχέδια συνεζητήθησαν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμ. 9α/21-2-55, 9β/22-2-55 καὶ 9γ/8-3-55 ἀλλεπαλλήλους συνεδριάσεις, καθ' ἃς ἐξεδηλώθη σαφῶς τὸ μὲν ἢ δυσπιστία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου πρὸς τὴν ΟΙ-ΟΟ καὶ τὴν καλὴν τῆς πίστιν· τὸ δὲ ἢ ἔντονος ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὅπως χρησιμοποιηθῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου "Ἕλληνες ὑπεργάβοι, τῆς ΟΙ-ΟΟπεριοριζομένης εἰς τὸν ὅδον τοῦ ἐπιβλέποντος καὶ οὐχὶ τοῦ κατασκευαστοῦ. Ἐν τέλει τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔλαβε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 46/8-3-55 ἀπόφασιν, καθ' ἣν, εἰς περίπτωσιν ἀναθέσεως τῆς ἐκτέλεσεως τμήματος τοῦ ἔργου εἰς Γαλλικοὺς ἐργοληπτικoὺς οἴκους ἢ τῆς ἀπολογιστικῆς ἐκτέλεσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ΟΙ-ΟΟ, θά ἐπεβάλλετο εἰς αὐτούς ἡ οὐσιαστικὴ συνεργασία "μετὰ ἐμπείρου Ἑλληνικοῦ οἴκου".-

2.- α) Ὁ Γ. Πετρόπουλος εἰς τὸ μνησθὲν ὑπ' ἀριθ. 523/8-2-55 σημειωμά του ὁ μ ο λ ο γ ε ῖ ε ὕ θ ἔ ε ω ς, ὅτι "ὁ ἀνάδοχος εἶχε προτείνει νὰ ὀρισθῇ ἀπὸ τοῦδε ποῖα ἔργα θά εἶνε δυνατόν νὰ ἀναθέσωμεν ἀπολογιστικῶς εἰς αὐτόν τὸν ἴδιον (καὶ εἶχε ζητήσῃ τὰ σπουδαιότερα ἔργα νὰ τεθοῦν εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτήν), δεχόμενος ὡς ἀντάλλαγμα ἀπὸ τ ο ὕ δ ε νὰ ὀρισθοῦν τὰ ποσοστά τῆς ἀμοιβῆς του κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ποσοστά, τὰ ὅποια εἶχε ζητήσῃ διὰ τῆς ἑτέρας του προσφοράς πρὸς τὸ Ἰγκουρτέου Συντονισμοῦ, ἡ ὅποια ἀνεφέρετο εἰς ἀ ν ἄ λ η ψ ι ν τ ο ὕ ἔ ρ γ ο υ η ἔ γ δ ο β ἂ ἀ π ο λ ο γ ι - σ τ ι κ ῶ ς". Παρὰ ταῦτα, ὡς προσθέτει, "παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον ὄφελος λόγω τοῦ ἐκ τῶν προτέρων καθορισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ ἀναδόχου" ἔκρινε "σκόπιμον τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ Β γενικωτάτην διατάκωσιν, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδόπως προκύπτει σ υ γ κ ε κ ρ ι μ ἔ ν η π ρ ὸ θ ε -

8 57 37

σεις και συνεπώς ήθελή τις εϋθύνη της ΔΕΗ
νά αναθεση απολογιστικώς τμήματα του Έργου εις τόν ανάδοχον". Ου-
τω αποδεικνύεται, ότι μέ την όμολογουμένην πρωτοβουλίαν του Γ.Πε-
ζοπούλου έτροποποιήθη ή έν τῷ Α σχεδίῳ της συμβάσεως διατύπωσης
του άρθρου 30 παραγρ. 7 καθ'ήν, ή άμοιβή του έργολάβου διά τά τυ-
χόν ανατεθησόμενα εις αυτόν έργα απολογιστικώς κατά τό άρθρον 9
παραγρ. 3 θά συνίστατο εις " τ μ η μ α του ποσού των 320.100.000
Γαλλ. Φράγκων, άνάλογον πρός τήν σχέσιν εις τήν όποιαν θά τελῆ ή
προϋπολογιζόμενη δαπάνη του τμήματος τούτου του Έργου έν σχέσει
πρός τήν κατ' άρθρον 4 παραγρ. 2 της παρούσης συμβάσεως προϋπολογιζο-
μένην δαπάνην του όλου Έργου".

β) Έίνε κόλλητῶς βεβαιωμένον, ότι οί Δ. Παπαλεονάρδος, θ. Μα-
κρής, Αναργ. Δημητρακόπουλος και Ι. Καραβίδας, όχι μόνον ήθελον καθω-
ρισμένην έκ τῶν προτέρων άμοιβήν διά "τά τυχόν ανατεθησόμενα απολο-
γιστικώς εις τόν έργολάβον έργα", άλλά και επέκριναν τήν ως προς
τοῦτο άοριστίαν του Β. σχεδίου. Οὔτω ό πρώτος διά του από 1-3-55 ύ-
πομνήματός του συνέστησε ρητῶς τήν επάνοδον" εις τήν άρχικήν δια-
τύπωσιν του σχετι' ουθ όρου, καθορίζοντες από τουδε βάσει της ύφιστα-
μένης προσφορᾶς του αναδόχου και τήν κατά τήν περίπτωσιν ταύτην ά-
μοιβήν του, ο ὅ τ ω ς ὡ σ τ ε ν ἄ ἐ π ω ρ ε λ η θ ῶ μ ε ν του
υπάρχοντος έν τῇ προσφορᾷ του άνωτέρου όριου άμοιβῆς, άντι κα μεί-
νωμεν άνοικτοί έναντι υπερβολικῶν τυχόν απαιτήσεων εἴτε αὐτοῦ του-
του του αναδόχου, εἴτε του νέου μειοδότου". Ο δεύτερος εις τήν σελ.
8 του 9γ/8-3-55 πρακτικοῦ υπενθύμισεν, ότι οί Γάλλοι επρότειναν, ὅ-
πως αναλάβωμεν εἴτε τήν απολογιστικήν έκτέλεσιν των έργων αντί 695
έκατομμυρίων Γαλλ. Φράγκων, εἴτε τήν προκριθεῖσαν μελέτην και επί-

βλεφέν αντί 425 εκατομμυρίων Γαλλ. φράγκων. Νυν, ως έδωλσε, δέχονται και άπολογιστικήν έκτελεσιν τμήματος του έργου και " ν ά π ά - ρ ο υ ν τ ή ν ά ν α λ ο γ ί α ν έ π ι τ η ς σ υ ν ο λ ι κ η ς ά μ ο ι β η ς, πλην της άμοιβης που έδωλσαν διά την διεθύνσιν του έργου". Αυτό, συνεπέρανε, ε ί ν ε ξ ν α π λ έ ο ν έ κ τ η - μ α τ ό δ ο π ο ι ο υ δ έ ν π ρ έ π ε ι ν ά χ ά σ ω μ ε ν". Το πλεονέκτημα τουτο υπεγράμμισαν εις την αβτήν συζητήσιν ο Ι.Καραβίδας (σελ.8 πρακ.9γ); ο Δ.Παπαλεονάρδος (σελ. 15) και αυτός ούτος ο Γ.Πεζόπουλος, όστις λησμονών όσα έγραφεν εις τό ρηθέν υπόμνημά του, συνώφισεν εις την σελ. 13 του πρακτικού τάς άπόψεις Δ.Παπαλεονάρδου και θ.Μακρή, ότι "ύπάρχει και ή ΟΙ-ΟΟ ή όποια μέ προσθήκην 300 εκατομ. δέχεται νά τό έκτελέσθ (άπολογιστικώς όλον τό έργον). " Όστε νά μή έπωρεληθώμεν, χωρίς νά δεσιμευθώμεν και νά τήν άφίσωμεν νά φύγῃ;" Ο Ι.Καραβίδας όχι μόνον διά τών από 14-2-55 ως άνω επί του Β σχεδίου παρατηρήσεών του αλλά και εις την σελ. 21 τών πρακτ.9β/22-2-55 συνιστά έντόπως, όπως "ληφθῆ π ρ ο β ο ι α διά την άμοιβήν" εις περιπτώσιν άπολογιστικής έκτελέσεως έργων. Τέλος ο Άναρ. Δημητρακόπουλος, τότε Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου εις την σελ. 10 του ύπ' άριθμ. 20/11-4-55 πρακτικού επικρίνει ως έξής την γενομένην ως άνω άδριστον διατύπωσιν" Ούδέν προβλέπεται περί άμοιβής και γενικών έξόδων του ανάδοχου διά τά άναληφθησόμενα παρ' αυτου άπολογιστικώς έργα, άφινομένου του δικαωνισμού τουτου εις κοινήν συνεννόησιν. έργοδότη και άναδόχου, ένφ πρόκειται π ε ρ ί θ ε με θ λ ι ώ δ ο υ ς ζ η τ ή μ α τ ο ς, όπερ έπρεπε νά καθορισθῃ". Είς ούδέν έκ τών πρακτικών τών σχετικών συζητήσεων άναγράφεται αντίθετος ή έστω και διάφορος γνώμη, ως πρός την ανάγκην του κατά τά άνω-

9 57 17

τέρω καθορισμού εκ των προτέρων της άμοιβης. Αντιθέτως εκ της άναγνώσεως αυτών καθίσταται πλέον ή σαφές, ότι εις την άπόφασιν του Διοικ. Συμβουλίου περί προβλέψεως της δυνατότητος της αναθέσεως εις την ΟΙ-ΟΟ της άπολογιστικής έκτελέσεως ώρισμένων έργων, έναντίον της όποιας εξεδηλώθη, ως είδομεν, έντονος αντίδρασις, συνετέλεσεν άποτελεσματικώς τό επικληθέν και παρ' αυτού τουτότου του Γ. Πεζοπούλου επιχείρημα του να έπωλεθη ή Δ Ε Η από την προσφοράν ΟΙ-ΟΟ άπολογιστικής έκτελέσεως όλων των έργων μέ προσθήκην μόνον 300 έκατομμ. Γαλλ. Φράγκων.

γ) Δέν είνε βεβαίως δυνατόν να υποστηριχθ ή ότι τά μέλη του Διοικ. Συμβουλίου ένέκριναν την σύμβασιν χωρίς να έχωσι γνώσιν της διατυπώσεως, την όποιαν πιθανάτα επέβαλον τελικώς οι Γάλλοι διά της μεθόδου των κοινών υπό την Προεδρίαν του Υπουργού Π. Παπαληγούρα συσκέψεων. Πλήν είνε άναμφισβήτητον, ότι ή πρώτη σχετική έγγραφος πρότασις προήλθεν από τον Γ. Πεζοπούλον, ό όποιος και επεκαλέσθη προς τον σκοπόν τουτόν την άβάσιμον και λογικώς άπαράδεκτον δικαιολογίαν του να μη αναληφθ ήναντι της ΟΙ-ΟΟ ήθική δεσμευσις περί αναθέσεως εις αυτήν άπολογιστικών έργων. Καθ' όσον, άφου και ή ΟΙ-ΟΟ έδελχετο, όπως ορισθώσι τά έργα "τά όποια θα ήτο δυνατόν" και όχι υποχρεωτικόν διά την ΔΕΗ να άνατεθώσιν άπολογιστικώς και άφου επί πλέον ώρισθησαν ταύτα κατά τρόπον προκαλέσαντα την διαμαρτυρίαν του Ι. Καραβίδα, ελπόντος εις σελ. 16 του 9α πρακτικού "Αυτό είνε φοβερό διότι περιλαμβάνει, ό λατσχεδόν τας έργασίας", πως ήτο δυνατόν να δεσμευθ ή ήθικώς" ή Δ Ε Η εκ του ότι διά την δυνητικήν τ α ό τ η ν περιπτώσιν θα καθωρίζετο εκ των προτέρων ή άμοιβή προς τό συμφέρον της Δ Ε Η;

Έπειτα πώς ο Γ. Πεζοπούλος, ο οποίος εκηρώθη διά της από 10-12-54 εισηγήσεώς του υπέρ της απολογιστικής εκτελέσεως ώρισμένων έργων, έλάμβανε μέτρα, αποκλείοντα ίστω και υποθετικήν ήθικην δεικνυσιν ως προς αυτά;

3.- α) Έπηκολούθησαν συσκέψεις υπό την Προεδρίαν των άρμοδίων Έγκουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας, καθ' ας, με την συμμετοχήν εκτός των αντιπροσώπων της ΟΙ-ΟΟ. και του Γάλλου Πρέσβευς και Έμπορικού Ακολούθου, ήρθαν αι ύφιστάμεναι επί άλλων όρων, κυριως οικονομικών διαφωνίαι κατά τά από 18-3-55 και 19-3-55 σημειώματα του Ι. Καραβίδα και τά από 8-4-55 και υπ' αριθ. 1427/26-4-55 όμοια του Γ. Πεζοπούλου.-

Είς τό δευτερον έμφανίζεταί ως κατ' όρωμα των εκπροσώπων της Δ Β Η Ι. Καραβίδα, Γ. Πεζοπούλου και Δ. Γαλάνη τό γεγονός, ότι ουδεμία άνελήφθη υποχρέωσις ως προς τά απολογιστικά έργα. Διά του τρίτου ο Γ. Πεζοπούλος υπέβαλε τό τελικόν σχέδιον της συμβάσεως υπό στοιχετόν Γ., όπερ και συνεζητήθη είς τας συνεδριάσεις της 11-4-55, 27-4-55, 3-5-55 και 4-5-55, έγκριθείσης τελικώς της υπογραφείσης συμβάσεως της 5-5-1955 διά της υπ' αριθμ. 114/5-5-55 αποφάσεως.-

β) Είνε δυστυχώς βέβαιον, ότι οι Γάλλοι και είς την προκειμένην, ως άλλως τε και είς πολλάς άλλας, περιπτώσεις, έχρησιμοποίησαν διά την επιβολήν των απόψεών των επί της Δ Β Η την ένταυθα Γαλλικήν Πρεσβειαν και μέσωσ αυτής την κυβερνητικήν παρέμβασιν. Χαρακτηριστικά είνε. όσα είπεν ο τότε Πρόεδρος Αναρ. Δημητρακόπουλος είς την σελ. 16 των πρακτικών της 11-4-55: "Από πολλού εύρισκόμεθα είς μιαν περίεργον κατάστασιν είς την όποιαν ο έ ν ή μ π ο -

9 57 7

ρ ε ι κ α ν ε ρ ε ΝΑ ΟΜΙΑΣΗΝ ΒΑΣΥΘΕΡΩΣ. Θά ἴδῃ τήν ἐπομένην δημοσιεύματα ἢ ὅτι εἶναι κατά τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων ἢ ὅτι συντελεῖ εἰς τήν καθυστέρησιν ἢ καί ματαίωσιν τοῦ ἔργου Μέγδοβα". Σχετική εἶνε καί ἡ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 794/6-3-55 σημειώματι τοῦ ἰδίου ὁρθοτάτη παρατήρησις, ὅτι ἐάν τό Κρίτος ἐφρόνει, ὅτι " ἡ π λ ε υ ρ δ, τῆς ταχύτητος ἀπατεῖ ὑποχωρήσεις εἰς τὰς λοιπὰς πλευράς, ε ἰ ς α ὗ τ ὁ ἄ π ὅ κ ε ι τ α ἰ ἢ ε ὕ θ ὕ ν η τῶν ὑποχωρήσεων τούτων", δι' ὅ καί ὁδόν ἀπ' εὐθέως " ν δ α υ ν δ φ ψ τ ο ὅ τ ο κατά τήν πλήρη πρωτοβουλίαν του καί τήν ὀριστικὴν σύμβασιν", τῆς Δ Ε Η μὴ δυναμένης νά πραγματοποιήσῃ σύμβασιν " ἀνευ τῶν ἐπιβαλλομένων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῆς ὄρων". " Ἀλήθεια ἡ ὁποία πολλακίς, ὅπως καί νῦν ἐναυνειδήτως ἠγνοήθη: Τὰ αὐτὰ περικου ἐπανέλαβεν οὗτος καί εἰς τήν συνεδρίασιν τῆς 27-4-55, ὑποστηρίξας, ὅτι πρέπει ἢ ἡ Δ Ε Η " νά διεκδικήσῃ μέχρις ἐσχάτων μίαν σύμβασιν κανονικήν" ἢ " νά ἀφίση τήν Κυβέρνησιν νά διαπραγματευθῇ τὰς ἀξιώσεις τῆς ΟΙ-ΟΟ.." εἰς τήν συνεδρίασιν τῆς 11-4-55 ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 93 ἀπόφαισις, ὅπως " μετὰ μίαν τελικὴν προσπάθειαν πρὸς ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς ΟΙ-ΟΟ ὀρισμένων ἀπόψεων, τεθῇ ἡ σύμβασις ὑπ' ὄφιν τῆς Κυβερνήσεως..." λαμβανομένου ὑπ' ὄφιν τοῦ γεγονότος, ὅτι " αὕτη εἶνε ἀπόρροια κυβερνητικῶν συμφωνιῶν" καί ὅτι τό Διοικ. Συμβούλιον ἀποβλέπει" εἰς περιορισμὸν τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων καί προσφυγὴν εἰς δ ι ε θ ν ε ἴ ς δ ι α γ ω ν ι σ μ ο ὄ ς διὰ τήν ἀνασῆτησιν προμηθευτῶν καί ὑπεργολῶν τούλάχιστον εἰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις διαθέτει συναλλαγ. πιστώσεις", ἥτοι εἰς Γαλλίαν, Γερμανίαν καί Ἰταλίαν κατὰ τήν ἀποκαλυφθεῖσαν καί βεβαιωθεῖσαν εἰς τήν σελ. 10 τοῦ 9α, σελ. 27 καί 30 τοῦ 9β καί σελ. 41 τοῦ 9γ πρῶ-

κτικῶς δηλωσῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ θ.Καψάλη. Κατὰ τὴν γνώ-
μην τοῦ Γ. Χαρμοπούρη ἡ δηλώσις αὕτη τῶν ἑλλοτε Ὑπουργοῦ Συντονι-
σμοῦ θ. Καψάλη γενομένη κατὰ Σεπτ. 1954 δὲν ἀντεπερρίνετο πλὴν
εἰς τὴν ἐκ πλείωτων στοιχείων προκύπτουσαν Κυβερνητικὴν τάσιν χρη-
σιμοποιήσεως τῶν γαλλικῶν πιστώσεων. (βλ. σελ. 36 ἐπομ. σημειώμα-
τός του). Εἰς τὸ ὑπ'ἀριθμ. 1427/26-4-57 ἐμπιστευτικὸν υπόμνημα
τοῦ Γ.Πεζοπούλου ἐκτίθενται αἱ ἐπιτευχθεῖσαι εἰς ὁμοκειν ὑπὸ τὴν
προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας Η.Παπαληγούρα, δι' ὑποχωρήσεων
τῆς Δ Β Η, συμφωνεῖ ἐπὶ διαφόρων ὅρων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐπὶ
τῆς τελικῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 14 παραγρ.3. καθ' ἣν, ἐπὶ χρη-
σιμοποιήσεως ἐπὶ τῶν ἔργων εἰδικῆς ἐμπειρίας ξένων οἰκῶν, ἐπεβάλ-
λετο ὁ διαγωνισμὸς μόνον μεταξὺ τῶν Γαλλικῶν Τεχνικῶν Οἰκῶν. Τοῦ-
το ὡς καὶ ἡ ἄοριστα ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβὴν διητυκλύναν τὴν ΟΙ-ΟΟ
εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλῃ ἐ κ β ι α σ τ ι κ ῶ ς τὴν ἣν ἐπέδωκεν ὁπολο-
γιστικὴν κατασκευὴν ὠρισμένων ἔργων ὑπὸ βαρυτάτους διὰ τὴν Δ Β Η
ὄρους. Εἰς τὴν συνεδρίσιν τῆς 3-5-55 διεπιστάθη ὑπαναχώρησις τῆς
ΟΙ-ΟΟ εἰς οφειδῶδη οἰκονομικὸν ὄρον ἀπὸ τὰ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ
συμφωνηθέντο, πρῶτον τὸ ὅποσον ὑπεχρέωσε τὸν Δ. Γαλάνην νὰ παρατη-
ρήσῃ, ὅτι «πῶσα περαιτέρω ὑποχώρησις ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ ὡς συνέπει-
αν καὶ ν ε ω τ έ ρ α ς ἀ π α ε τ ῆ ς ε ι ς τῆς ΟΙ-ΟΟ.» Ἀκόμη
καὶ εἰς τὴν τελικὴν συνεδρίσιν τῆς 4-5-55 ἐπετεύχθη ἡ ἔγκρισις
μὲ ν ε α ν ὑποχώρησιν τῆς Δ Β Η, ἀποφασισθεῖσιν κατόπιν τῆς δηλώσεως
τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας διὰ τοῦ κ. Βλαχο-
πούλου ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ αἰσικ. Συμβουλίου, ὅτι εἶνε ἀνάγ-
κη ταχεύει ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως διὰ γενικωτέρους λόγους, ἀπὸ
τῆς ἀπόψεως δὲ αὐτῆς ἐσχίσθη πληροφορίας ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ

8 57 97

καὶ ὁ Γεν. Γραμματέης κ. Καλλινοχης". Σ τ ν α φ η εἶνε καὶ ὅσο φέρεται εἰπῶν ὁ Δ. Παπαλεονάρδος εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 11-4-55 (βρα σελ. 33 καὶ 39 πρακτικῶν) καθ' ἃ : "ὁ κ. Παπαληγόυρας ἔδωκε τὴν αὐξησὶν τῆς ἀμοιβῆς τῶν" συνεφώνησαν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι τὴν διατύπωσιν ὑλομένων ἀρθρῶν τὴν ἔχει ζητήσει ὁ κ. Παπαληγόυρας".-

4.- Ἐπὶ τοιαύτην ἀτιμολογήσαν καὶ ψυχολογικὴν κατάστασιν, καθ' ἣν τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶχον τὴν συναίσθησιν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ φησίσωαι ἐλευθέρως, ὑπεγράψῃ ἡ σύμβασις τῆς 5-5-1955, ἢ καὶ πολλοὶ καὶ οὐσιώδεις ὅροι αὐτῆς ἐκρίθησαν ὄχι μόνον ἀσύμφοροι διὰ τὴν Δ. Δ. Η. ἀλλὰ καὶ ἀντικανονικοὶ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐπιβαλλομένους συνήθως τοιούτους "εἰς τὰς προπολεμικὰς συμβάσεις τοῦ Κράτους διὰ μεγάλα ἔργα" (σελ. 5 καὶ 18 ἐκδόσεις Κ. Παπαϊωάννου). Τὸ παράδοξον εἶνε, ὅτι καὶ ἐδῶ ὅπως καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἐχρησιμοποιήθη πρὸς ἀποτελεσματικὴν πίεσιν ἂν μὴ καὶ ἐκβίβασιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου" ὁ παράγων χρόνος", ὁ ὅποιος ἐν τούτοις ἐλησμονήθη, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ἐννέαμηνίους διαπραγματεύσεις, ἐν πολλοῖς ἀσκόπους καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ΟΙ-ΟΟ παρεκτυτικῆς, δεδομένου, ὅτι τῆς τεχνικῆς καὶ νομικῆς διατυπώσεως οὐδὲς γνωστῆς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἄλλας παρομοίας συμβάσεις τοῦ ἡμετέρου ἢ ἄλλων Κρατῶν, αἱ ὑφιστάμεναι οὐσιαστικὰ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων διαφνῶναι ἐπὶ ὑλομένων θεμάτων ἠδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ ἀρθῶσιν εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν κοινῶν συσκέψεων καὶ συζητήσεων, ἔστω καὶ κατευθυνομένων ἀπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Γαλλικὴν Πρεσβεῖαν, ὡς πράγματι συνέβη, ἂν καὶ ὁδύναται

νά δηλογηθῆ ὅτι αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι ὑφ' ἧς συνομολογήθη ἡ σύμβασις αὐτὴ παρουσιάζουν εἰδικὰς δυσχερείας λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ἀνδόχος εἶχεν ἤδη ἐγκαταστήσῃ καὶ ἀρχίσῃ τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας. Πάντως ἂν ἐγένετο δεκτὸς ὁ παρὰ τῆς ΟΙ-ΟΟ προταθεὶς προκαθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς τῆς διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα ἀπολογιστικὰ ἔργα, ὅδ' ἐπῆρχετο οἰκονομία τῆς Δ. Β. Η κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 58/8-8-63 ἀπάντησιν τοῦ Διον. Παπαλεονάρδου δραχμῶν δεκατριῶν ἑκατομμυρίων ἑκατοσούων δεκατεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων εἴκοσι (13.814.520), μὴ ὑπολογισομένης τῆς ἀμοιβῆς τῆς ΟΙ-ΟΟ, διὰ τὸ ἔξονομ ἐπιστατικόν προσωπικόν ἐκ δραχμ. 6.623.400, οὐδέ τῆς προκλήσεως ἀπὸ τὴν ἀδικαιολόγητον παράτασιν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἐπεληφθῶσαν καθυστέρησιν τοῦ ἔργου πολὺ σημαντικωτέρας ζημίας.-

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Σύμβασις 15-10-56

5.- α) Τὴν 1-3-56 ἡ ΟΙ-ΟΟ, εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 328/22-2-56 ἐπιστολῆς τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου, προτοταμένου τῆς Ἰκηρεσίας Ἐλέγχου κατασκευῆς ἔργου Μέγδαβα (ΥΠΚΕΜ, 239/9-9-54 καὶ 341/8-12-54 ἀποφάσεις Διοικ. Συμβουλίου) περὶ ὑποβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 6 ὀριστικοῦ προγράμματος κατασκευῶν καὶ "ἐνθ' ἐξηκολούθει κανονικῶς ἡ προετοιμασία τῆς προκηρύξεως τῶν δημοπρασιῶν διὰ τὴν ὑπεργολαβικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων κατὰ τὰ ἐν τῇ συμβάσει προβλεπόμενα", ὑπέβαλε προτάσεις περὶ ἀπολογιστικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων μὲ τὸ ἐπιχρῆμα τῆς κατὰ ἕξ μῆνας ταχυτέρας περατώσεως τοῦ ἔργου. Ἀποφασισθεῖσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Γ. Πεζοκούλου τῆς

8 57 17

ὑπό τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων ὑπό τὴν ἄμεσον παρακολούθησιν καὶ ἐνημέρωσιν τοῦ πρώτου, ὁ δεῦτερος ὑπέβαλε τὸ ὑπ' ἀριθ. 457/2-3-56 σημειώματόν του, δι' οὗ κρίνει ὡς μὴ "ἀσφαλές" τὸ ἐπιχείρημα τῆς ταχύτερας περατώσεως ὑποστηρίζει, ὅτι "ὤρισμένα ἔργα, ὡς τὸ φράγμα ἰδίως καὶ ὁ ἀγωγὸς πλώσεως, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῶσι δι' Ἑλλήνων ὑπεργολάβων, οὐδέ ὑπό-ξένων τοιοῦτων βάσει τιμῶν μονάδος" ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλα, οἷ' ἂ καὶ "οἷὸν τὴν σήραγα ἀκόμη θὰ ἠδύνατο νὰ προκριθῆ "ἑλλην-ἐργολάβος" καὶ τέλος θεωρεῖ "συμπεριότερον τὸ μικτόν σύστημα", ἥτοι τὴν ἀπολογιστικὴν ἐκτέλεσιν ὤρισμένων εἰδικῆς ἐμπειρίας ἔργων καὶ τὴν δι' ὑπεργολάβων Ἑλλήνων μὲ τιμὰς μονάδος ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν πρὸς ἐπίτευξιν "συμπερουσῶν τιμῶν κατὰ τὰς:..... δημοπρασίας".

β) Ἀντηλλάγησαν ἐν συνεχείᾳ μεταξύ ΟΙ-ΟΟ καὶ Παπαλεονάρδου διάφορα διευκρινιστικὰ τῶν ἐκατέρωθεν ἀπόψεων "εγγραφα καὶ ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τὸν δεῦτερον πρὸς τὸν Γ.Περσέπουλον πολλὰ κατατοπιστικὰ σημειώματα, ἐξ ὧν ἰδιαιτέρας μνείας χρῆζουσι τὰ ὑπ' ἀριθ. 617/20-3-56, 752/5-4-56, 885/20-4-56 καὶ 1511/20-6-56. Διὰ τοῦ πρώτου κρίνονται "ὑπερβολικὰ καὶ ἀπαράδεκτοι" αἱ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5456/12-3-56 ἐπιτολῆς τῆς ΟΙ-ΟΟ διατυπωθεῖσαι ἐν ἀρχῆσι πρὸς τὴν ἀπολογιστικὴν ἐκτέλεσιν ἀπαιτήσεις αὐτῆς. Εἰς τὸ δεῦτερον ἐκτίθενται αἱ προτεινόμεναι διὰ τὴν προκήρυξιν τῶν δημοπρασιῶν" χωρὶς καμμίαν ἐκ τῆς Α Β Η καθυστέρησιν" καὶ προτείνονται δύο λύσεις μὲ βῆσιν πάντοτε τὴν δημοπρασίαν, ἀκόμη καὶ εἰς περίπτωσιν "ὑπεργολαβικῆς ἐκτελέσεως τῶν σοβαρῶν ἔργων κατὰ τὸ ἀπολογιστικόν σύστημα", ὁπότε ὅμως οἱ μειοῦνται, βλ' ἔπρεπε" νὰ προτείνωσιν καὶ τρόπον κατοχυρώσως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὀποῦν θὰ ὑποβῶλωσιν". Εἰς τὸ τρίτον το-

νίζεται, ότι "τό σύστημα τῆς ἀπολογιστικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων
διὰ τῆς ΟΙ-00 δὲν μᾶς ἐξασφαλίζει τὴν (κατὰ ἕξ μῆνας) ταχυτέραν
ἐκτέλεσιν τῶν, δεδομένου, ἐπιτότου χρονικοῦ διαστήματος τὸ
ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς μελέτης τοῦ φράγματος,
ἐὰν ἡ δὲ ὑπόστασις τῆς γίνῃ ἡ προκήρυξις τοῦ
διαγωνισμοῦ διὰ τῆν ὑπεργολαβικὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ ἡ ἀνάδειξις τοῦ μειοδότου", ἐφ'
ὅτι καὶ διαπιστωθέντος, "ὅτι δὲν ἔχομεν νὰ κερδίσω-
μεν χρόνον" προτείνεται, ὅπως "ἐξετασθῇ μόνον τὸ τεχνι-
κῶς καὶ οἰκονομικῶς συμφέρον τῆς προσφοράς τῆς ΟΙ-00". Ἐν συνεχεί-
ᾳ προστίθεται, ἐπιτότου ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀναδόχου
καταμερίζεται ὑλιστικῶς ἡ λύσις τῆς διὰ τούτου ἀπολογιστικῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν ἔργων πρὸς τὴν ἀντιμέτωπὴν πλῆρον
ὡς ΜΟΝΗ ΔΥΣΙΣ ἢ ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένη ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ
ΤΩΝ ἜΡΓΩΝ ΔΙΑ ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΩΝ". Ἐν τέλει ὑπογραμμίζεται, ἐπιτότου ἀπὸ ὅσα
ἐξετάσθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 617 καὶ 752 ὡς ἄνω σημειώματα, καθὼς καὶ
ἀπὸ ὅσα ἐξέθεσαν ὁ εἰδικὸς σύμβουλος τῆς Δ. Δ. Η. καὶ καθηγητῆς ΣΤΥ-
ΣΚΥ εἰς τὸ ἀπὸ 16-4-56 πρακτικὸν τῶν μετ' αὐτοῦ συζητήσεων τοῦ Δ.
Παπαλεονάρδου "πρακτικῶς τὸ ἀσυνεπὲς ὅτι, ἐπιτότου
προσφορώτερος τρῶκος ἐκτελέσεως τῶν ἔργων εἶ-
νε ὁ προταθεὶς ἦδη (ΓΒ II τοῦ ὑπ' ἀριθ. 752 σημειώματος), ἦτοι διὰ
προκηρυσσεως δημοπρασίας βάσει τιμῶν μονάδων, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ
μέ ὑποχρέωσιν τῶν μειοδοτῶν, ὅπως δώσῃ προσφοράς καὶ διὰ τὴν ἀ-
πολογιστικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων μέ ἐγγύησιν ὅμως τῆς
ἀποδόσεως (REBIS COINTREBLES)", ἀποκλειομένη
νοῦ τοῦ ἀπλοῦ ἀπολογιστικοῦ συστήματος, ὡς ἀσυνεπὲς

g. 57. 77

κατά STUCKY. Περισσότερον ενδιαφέρον από πολλών απόψεων είχε το
υπ' αριθ. 1511/20-6-56 σημείωμα. Καθ' όσον εις αυτό ο Δ. Παπαλεονόρ-
δος υπολογίζει το παρ' της ΟΙ-ΟΟ ζητούμενον ποσοστόν άμοιβης εις
38% και κρίνει τας απαιτήσεις αυτής "υπερβολικώς και ως εκ τούτου
άπαράδεκτους". Απλοῦ, ότι "εἴμεθα ἔτοιμοι νά προβῶμεν εις προκήρυ-
ξιν δημοπρασιῶν", ἄν και εκφράζει τόν φόβον, ότι ενδεχομένως θά
"υπάρχη ἀλληλεγγύη ἢ και συνεννόησις ἐκμὴ τῶν κληθσομένων εις
τὴν δημοπρασίαν Γαλλικῶν οἰκῶν μετὰ τοῦ ἀναδόχου", δεδομένου, ότι
κατὰ τὴν γεναιήν "ἀτυχῶς τὴν τελευταίαν στιγμήν" τροποποιήσιν
τοῦ σχετικοῦ ἀρθροῦ (14 παρ.3) μόνον Γαλλικῶς ἀντὶ τῶν ἀρχικῶς προ-
βλεπομένων ἀλλοδαπῶν οἰκῶν δικαιούνται νά συμμετάσχωσιν εις τὴν
δημοπρασίαν. Καί ὑπερ το σκουδαίστερον ἀποκαλύπτει, ότι "ἐνασκει-
ται ἔνα εἶδος ἠθικῆς βίας μετὰς εἰς
βάρους κρίσεως τῶν ἀκατατοπιστων
καί μετὸν λοχυρισμόν, ὅτι ἔνεκα τοῦ ἐλέγχου ἀρ-
γεῖ νά γείνη τό ἔργον και οὕτω θά χύσῃ ἡ Δ. Β. Η. τόσα και τόσα ὀ-
ριατὰ κηλοβάτ". Όπως εἶδομεν ἐν τοῖς προηγούμενοις και ὅπως ἐν
τοῖς ἐπομένοις θά διαπιστώσωμεν, μετὴν ἀπειλήν τοῦ κινδύνου νά
ματαιωθῇ ἢ νά καθυστερήσῃ τό ἔργον, ἦν τεχνιήντως ἐχρησιμοποιοῦν
ἐκάστοτε ἡ ΟΙ-ΟΟ και οἱ ἀνθρώποι της, πολλὰ διεπράχθησαν και περιο-
ρότερα παρελήφθησαν ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῆς και ἀντιστοιχῶ ζημίᾳ τῆς
Δ. Β. Η.-

6.- α) Ὁ Γ. Πεζόπουλος ἔθεσεν ὑπ' ὄψει τοῦ Διοικ. Συμβου-
λίου τὰς ἀπὸ 1-3-1956 ἀρξαμένης ὡς ἔην διαπραγματεύσεις μόνον με-
τὰ πεντάμηνον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4541/550/6-8-56 σημειώματός του,

μή προοικονόμητος του έναντίου, ούτε εξ αυτού ούτε εξ άλλου έπιστήμου
τινός στοιχείου. Εξ τού σημείωμα τούτου αναφέρει ούτος $\psi \epsilon \upsilon \delta \omega \varsigma$
τό μέν, ότι "μέχρι σήμερα δεν κατέστη δυνατή ή προκήρυξις δημο-
πρασίας διά τά άνωτέρω κύρια έργα πολιτ. μηχανικού κυρίως διότι
αί τελικαί γενικαί μελέται των έργων δεν έχουν συμπληρωθή ιδίως
του φράγματος καί του έργου τούτου" τό δέ, ότι "θα προέκυπτε μία
έπίπευσις τής άποπερατώσεως του έργου κατά 6-8 μήνας", άν καί,
ώς είδομεν, ή διεξάγων τας διαπραγματεύσεις Δ. Παπαλεονάρδου, τό εί-
χε διαβεβαιώσει ήθηώς περί του άντιθέτου. "Επί πλέον ισχυρίζεται
άναληθώς, ότι "διά τά έργα πολιτ. μηχανικού έχει προβλεφθή έπίσης
όπως γίνεται δημοπρασία μεταξύ καταλλήλων Γαλλικών οίκων", ένθ κα-
τά τήν άρθρα 9 παρ. 3 καί 14 παρ. 3 τής συμβάσεως τής 5-5-1955 δι-
καίωμα είχεν ή εργοδότης καί ούχι ή υποχρέωσις, όπως είτε άναθέτη
εις τόν άνδόχον τήν άπολογιστικήν έκτέλεσιν, είτε χρησιμοποιη
ώς υπεργολάβους Γαλλικούς τεχνικούς οίκους, εις άμφοτέρας τας πε-
ριπτώσεις μόνον διά τά άπαιτούντα ειδικήν έμπειρίαν (φράγμα, άγωγός,
σφραγή) καί ούχι δι' άπαντα τά έργα Πολ. μηχανικού, ως υποστηρί-
ζει ή Γ. Πετρόπουλος Δημειωτέον, ότι τότε ή τελευταίος είχε πρό όφ-
θαλμών τό υπ' αριθμ. 457/2-3-56 έγγραφον του Δ. Παπαλεονάρδου, καθ' ό
"επί προϋπολογισμού τής 01-00 πάντων των έργων πολιτικού μηχανι-
κού εκ δολλαρίων 5.270.000 εις τήν όριστικήν προμελέτην αυτής του
1955, τά 2.527.000 δολλάρια άφαιρών έργα ειδικής έμπειρίας, ήτοι
τό φράγμα, τό οδοπημα ύδροληψίας, τόν ύδατόκυργον, τήν σφραγγά
καί τήν ύποδομήν του άγωγού πτώσεως", άδίδφορον ήν εκ των ύστερών
τά τελευταία έκάλυψαν τό 86,5% του συνόλου των άπολογιστικώς έκ-
τελεσθέντων έργων (όρα υπ' αριθμ. 48 καί 49 άπαντήσεις του Δ. Παπα-

Σ Γ. Γ

λεονάρδου), πράγμα τό όποτον όφείλεται τό μέν εις τήν έκτέλεσιν ύπεργολαβικώς έργων αξίας 73.137.335,30 (άπαντήσεις Παπαλεονάρδου 51 καί 59), έκτός των μικρών άπολογιστικών έκ άρ.5.967.508,05 (άπάντησις 31)* τό δε εις τής γενομένης μεταγενεστέρας έκπετάσεις καί αναπροσαρμογής, επί πλέον δε καί εις τής σημειωθείσας ως προς αυτά υπερβάσεις, περί ών κατωτέρω, επί του σημείου τούτου ό κ. Γ. Χαράκούρης έχει διάφορον γνώμην θεωρών ότι διά τας λόγους ους έκεκήγησεν εις είδησιν σημειώμα του τά κύρια έργα πολιτικοϋ μηχανικοϋ άπετέλουσι καί κατά τόν άρχικόν προϋπολογισμόν τής ΟΙ-ΟΟ τό 85% των έργων πολιτικοϋ μηχανικοϋ. Τέλος ό Γ. Πετρόπουλος έκράτεινεν "όπως εις τά προσφερόμενα υπό του κ. Δ. Παπαλεονάρδου 1.400.000 δολάρια (20%) προτεθώσιν έτερα 400.000 δολ. ήτοι 1.800.000 άντιστοιχοϋντα εις ποσοτόν 25% επί προϋπολογισμοϋ 7.000.000 δολλ." .-

β) Ο Δ. Παπαλεονάρδος υπέβαλε προς τό Διοικ. Συμβούλιον τήν από 16-8-56 έγγραφον γνώμην του, καθ' ήν δέχεται "τό γε νυν έχον ως προτιμωτέραν λύσιν" τήν άνάθεσιν τής άπολογιστικής έκτελέσεως εις τήν ΟΙ-ΟΟ, "έν καί είνε έν τή συνόλῃ τής μη άποδεδειγμένης κατασκευαστικής ικανότητος", τοϋτε "υπερ έκιβήλλον" ίδιαίτεραν προσοχήν καί έκφυλακτικώτητα", διεπίστωσεν έν Παρισίοις καί ό ρηθείς STUCKY, όστις διά τοϋτο "θά έδέχετο ως ικανοποιητικήν λύσιν συνδυασμόν τής ΟΙ-ΟΟ μέ κατασκευαστικόν οίκον διαθέτοντα τήν απαιτούμένην όρχήνωσιν". Τήν τοιαύτην όμως γνώμην του ό Δ. Παπαλεονάρδος έξερπτε από τήν τήρησιν τερσάρων προϋποθέσεων, ήτοι τήν έφαρμογήν των άρθρων 29 καί 30 τής συμβάσεως 5-5-1955, τήν παροχήν θετικωτέρων έγγηθήσεων ως προς τε "τό έκτευχθησόμενον κόστος"

καί "τὴν ἀποφυγὴν πύσης καθυστερήσεως" ἐν τῇ ἀποπερατώσει τῶν ἔργων καί τέλος τὸν καθορισμὸν τῆς ἀμοιβῆς εἰς 19% περίπου "ἐπὶ τῆς ἀξίας μόνον τῶν ὑπερτῆς ΟΙ-ΟΟ ἀπολογιστικῶς ἐκτελεσθησομένων ἔργων".-

7.- α) Κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 22-8-56, εἰς ἣν κληθεὶς παρέστη καί ὁ Δ. Παπαλεονάρδου, ἐξεφράσθη ἡ δυσπιστία πολλῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἰδίᾳ τῶν Π. Στουπιδῆ καί Δ. Γαλήνη ὡς πρὸς τῆς κατασκευαστικῆς ἱκανότητος τῆς ΟΙ-ΟΟ (α.12 καί 16) καί ἀνεγνωρίσθη, ὅτι τὸ 30% περιλαμβανομένου καί τοῦ 10% ἐκ τῆς γενικῆς ἀμοιβῆς τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως "δὲν εἶνε μικρὸν ποσόν", εἶνε ὅμως "εὐλογον" διὰ κέρσον ζένον ὁ ὅποιος θὰ ἔλθῃ εἰς ζένον τόπον", ἐν ὅφει καί τοῦ ὅτι τὰ ἔργα πολιτικοῦ μηχανικοῦ συνιστῶσι τὸ 50% τῶν ὅλων ἔργων. Ὁ Π. Γουναράκης καί πάλιν συνεφώνησε "πλήρως μετὴν εἰσηγήσειν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ", καί ἐπανελάβε τὸ προσφιλές του ἐπιχείρημα τοῦ μεγάλου βόλου τὸν ὅποιον "κρίζει ὁ παρόγων χρόνος". Ὁ Γ. Πετρόπουλος ἐπηρεαζόμενος, ἀπὸ τὴν φευδῆ ὑπόθεσιν, ὅτι θὰ ἐκερδίζοντο ὀκτώ μηνες μετὴν ἀπολογιστικῆν ἐκτέλεσιν (οἱ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 4541/6-8-56 σημειώματι του ὑπολογισμοὶ τοὺς καταβιβάζουσιν εἰς 4 μετ' 5 μηνας), καθὼς καί ἀπὸ τὴν ἀδικοιολόγητον προσθήκην εἰς τὸ 19 ἢ 29% τοῦ Παπαλεονάρδου ποσοστοῦ 2% δι' ἀναπροσαρμογήν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως, περιλαμβανομένην ὅμως καί εἰς τὸ 17% τῆς ἀρχικῆς προσφοράς τοῦ 1954 (σελ. 14) "προτείνει τὸ 24(34)% προστιθεμένης τῆς γενικῆς ἀμοιβῆς εἰς περιπτώσειν κατὰ τὴν ἀποκρίσιν δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν τὸ 20-(30%)", πρῆγμα τὸ

Σ ΣΤ Μ

όποτον έχαρακτήρισεν ὁ Δ. Γαλάνης ὡς "μ.ε.γ.ά.λ.η.ν. ὑ.π.ο.χ.ώ.ρ.η.σ.ι.ν. τοῦ Γ.ε.ν. Δ.ι.ε.υ.θ.υ.ν.τ.ο.υ" (σελ. 17). Π.ρ.έ.π.ε.ι. ν.ά. π.ρ.ο.σ.τ.ε.θ.ῆ, ὅτι ὑπεγαμμίσθησαν, ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἄναργ. Δημητρακόπουλου, Π.Στουπάθην καὶ Ε.Βιδάλην οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς δημοκρασίας μεταξύ μόνον Γαλ. οἴκων καὶ τῆς φυσικῆς προσπάθειας τῆς ΟΙ-ΟΟ νᾶ ἀύξηση "τᾶ περιθώρια τῶν κερδῶν τῶν ὑπεργολάβων τῆς χάριν τοῦ ἐαυτοῦ τῆς", πράγμα τὸ ὅποτον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν πρῶτον νᾶ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς ἐπινοήσεις του ὡς πρὸς τε τὴν ἔλλειψιν καθορισμοῦ ἐκ τῶν κροτέρων τῆς ἀμοιβῆς καὶ τὴν μονοπώλησιν τῶν ἔργων εἰς τοὺς Γάλλους ὑπεργολάβους. Παρὰ ταῦτα ὁ Δ. Παπαλεονάρδος εἰς ἐρώτησιν τοῦ Δ. Γαλάνη, ἂν οἱ Γάλλοι ἔχουσι τὴν δυνατότητα τῆς ἐκβίασεως τῆς Δ.Ε.Η ἀπήντησεν: "Ὁχι. θὰ κἀμμεν δημοκρασίαν!" Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι ἐκτοτε ἦσαν ὅλα ἔτοιμα δι' αὐτήν. Ἐν τέλει ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 205/22-β-56 ἀπόφασις δι' ἣς ἐξουσιοδοτήθη ὁ Γ. Πεζόπουλος, ὅπως διαπραγματευθῆ τὸ ποσοστὴν ἀμοιβῆς "μ.ε.τ.ε.ε.δ. 20% καὶ 24% (30-ἢ 34%) κατ' ἄνωτάτου ὁρίου τῆς ἀξίας αὐτῶν. -

β) Ἐπικολοῦθησαν συζητήσεις μετὰ τῆς ΟΙ-ΟΟ εἰς κοινὰς συσκέψεις τῆς 25, 27, 28 καὶ 29 Αὐγούστου 1956 ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Γ. Πεζοπούλου, εἰς ἃς ἔλαβον μέρος ἐντός ἄλλων καὶ οἱ Δ. Παπαλεονάρδος καὶ Δ. Φιλάρετος, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ. Β2273/31-8-56 σημείωμα τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου πρὸς Γ. Πεζόπουλον, διαφυσθέντων οὕτω ἐξ ἐπισήμων στοιχείων τῶν ἀντιθέτων ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τοῦ Δ. Φιλάρετου ἰσχυρισμῶν τοῦ δευτέρου (σελ. 19). Τὰς ὑποβληθείσας παρὰ τῆς ΟΙ-ΟΟ ἀλληλοδιαδόχους πέντε ἐν συνόλῳ προσφορὰς ἀπέκρουσεν ὁ Δ. Παπαλεονάρδος διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. Β.2273/31-

8-56, 2319.6-9-56, 2393.14-9-56, 2456.20-9-56 και 2469.21-9-56
σπρεϊμάτων του κ. Γ. Πετρόπουλου, (σελ. 18-27).-

8.- α) Είς τό υπ' αριθμ. 2319.6-9-56 διαπιστοῦται προσκλή-
θεια τοῦ ἀναδόχου ὅπως ἀγνοήσῃ "ἀπώσας τὰς προστατευόμενας τὰ συμ-
φέροντα τῆς Δ Ε Η διατάξεις", περί ὧν ἔμειναν σύμφωνα εἰς τὰς
συσκίσεις καί ἀδείην διὰ τῆς μεθόδου "τῶν Ἐπιστατῶν" τό φαινο-
μενικῶς ζητούμενον ποσοστόν 25,5%. Εἰς τό υπ' αριθμ. 2393.14-9-
56 γίνεται δριμύτερος ὁ Δ. Παπαλεονάρδος, καθ' ὅσον ὡς ἀναφέρει,
"ἐσχημάτισε τήν πεπολοσην", ὅτι ἡ ΟΙ-CO πιστεύουσα, ὅτι ἡ Δ Ε Η
"ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν προσθέτων ὑπηρεσιῶν τῆς" εἰς τὰ ἀπολο-
γιστικά, εὔρε" τήν εὐκαιρίαν νά τήν πίεσῃ διὰ νά μή μεταχειρισθῇ
βαρύτεραν ἔκφρασιν, ὅπως δεχθῇ αὐτή (Δ Ε Η) ΛΕΥΝΗΘΩΣ ὁ ὑ σ με -
ν ε ῖ ς καί ἀ ν τ ι σ υ μ β α τ ι κ ὄ θ ς ὄρους" " ΥΠΕΧΩΡΗΣΑΜΕΝ
καί ΥΠΕΧΩΡΗΣΑΤΕ" ἐπιλέγει. "Νομίζω ὁμως, προσέθει, ΟΡΙ ΔΕΝ ΔΥΝΑ-
ΜΕΘΑ ΝΑ ΥΠΕΡΒΟΜΕΝ ΚΑΙ ΩΡΙΜΕΝΑ ΟΡΙΑ, κλήν τῶν ἄλλων καί δι' αὐτήν
ταύτην τήν τεχνικήν σ ο β ἄ ρ ὀ τ η τ ἆ τῆς Δ Ε Η καί τῶν Ὑ-
π η ρ ε σ ι ὶ ν Ε α ς". Ἐφ' ᾧ καί προτείνει κατά καθήκον, ὡς τε-
χνικός σύμβουλος" νά ὑ τ ρ α φ ῶ σ ι π ρ ὀ ς ἄ λ λ η ν λ ὀ -
σ ι ν τοῦ προβλήματος καί δὲ ΑΜΕΣΩΣ, ἐφ' ὅσον δέν γίνονται δεκτοί
οἱ βασικοὶ ὄροι", ὅφ' οὓς ἐκρίθη διὰ τοῦ ἀπό 16-8-56 ἐγγράφου του
προτιμητέα ἡ ἀπολογιστικὴ ὑπό τῆς ΟΙ-CO ἐκτέλεσις.

β) Τό υπ' αριθμ. Ε 2469/21-9-56 ἀναφέρεται εἰς τήν πέμπτην
τελικήν προσφορὰν τῆς ΟΙ-CO καί ἀσχολεῖται μέ ὄρους, οἵτινες τε-
λικῶς κατὰ τήν υπ' αριθμ. 48Α ἀπάντησιν τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου ἔγει-
ναν δεκτοί. Εἰς τοῦτο ὁ τελευταῖος "σημειοῖ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς", ὅτι

8 57 13

ὁ ἀνάδοχος ἐνθ' ἐπωφελεῖτο" καὶ ὁ δὲ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν" ἀπὸ "πάσας τὰς συζητηθείσας κατὰ τὰς ἀπὸ τῆς 27-8-56 διαπραγματεύσεις ἀπαιτήσεις του" ΗΓΗΘΕΙ " ἐξ ὁ λ ο κ λ ή ρ ο υ ἀναλόγους ἀπαιτήσεις καὶ ἐξασφαλίσεις τῆς Δ Ε Η αἰ ὅποια ἐκ παραλλήλου τεθεῖσαι ἀπετέλουν ἐν ἐ ν ι α ἴ ο ν σ ὄ ν ο λ ο ν ἀμοιβαίῶν παραχωρήσεων" εἰσερχόμενος περαιτέρω εἰς λεπτομερείας ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙ, ὅτι "ὁ ἀνάδοχος ὄχι μόνον δὲν περιορίζει τὰς ἀξιώσεις του ἀλλὰ ἐν π α ν τ ῆ τ ᾶ ς α ὕ ρ ἄ ν ε ι καὶ ΘΑΝΕΡΩΣ ΚΑΙ ΣΥΓΒΑΛΛΥΜΕΝΩΣ". Ἀπὸ τὰς λεπτομερείας (περὶ ὧν ὄρα σελ. 22-26) μνημονοδομεν τὰ ἐπισημασθέντα χαρακτηριστικά: " Μετὰ τοῦτο ὅμως ὁ ἀνάδοχος ἐξασφαλίσας τὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κατ'ἀρχὴν γνώμῃν μας, ἐπροχώρησε κατὰ τρόπον, τὸν ὅποιον ἐπιτραπήτω μοι νὰ χαρακτηρίσω ΩΣ ΜΗ ΕΥΘΥΝ ἐἰς τὴν προσπάθειαν νὰ μᾶς φορτώσῃ μὲγα μέρος τῶν γενικῶν του ἐξόδων, ὡς ἀνέφερα ἡμῖν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 2456 πρὸς ἡμᾶς σημειωμᾶ μου. Εἰς χρῆμα τὸ τέχνασμα τοῦ ἀναδόχου ἀντιστοιχεῖ εἰς 375.000 δολλ. ἤτοι εἰς 5.2% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἔργων". Ἐν συνεχείᾳ ἀσχολούμενος μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιστατῶν ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ διαθέσιμος ἐπαρκὺς διὰ τὴν ἐπιβλέψιν τῶν ἔργων ἀριθμοῦ, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῆ τὸ γενόμενον εἰς τὰ μικρά ἀπολογιστικά, "τὰ ὅποια ἡ OL-CO, ἀφίνει σχεδὸν ἀνευ οὐσιαστικῆς ἐπιβλέψεως". Διὰ τὸ ποσοστὸν ὑποστηρίζει μετὰ ἀνάγνωσιν ἀριθμῶν, ὅτι ἡ ἴδια ἀπὸ 38% τὸ ὅποιον ἐζητεῖ ἀρχικῶς τὸ ἔφθασεν αἰσίως εἰς 40.30%, παρ' ὅλον ὅτι τὸ συγκαλύπτει ὑπὸ τὸ φαινομενικόν 24 ἢ 24.70%. Εἰς τὸ αὐτὸ σημείωμα ὑπογραμμίζει ὁ Δ. Παπαλεονάρδος τὸσον "τὸν κίνδυνον ὄχι μόνον ὑπερβάσεως ἀλλὰ καὶ πολλὰ πλάσια σμῶν τοῦ κοστοῦς, ὅσον καὶ τὴν ἀποφυγὴν τοῦ ἀναδόχου ὅπως

ΕΥΘΥΝΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΓΟΥ", ΕΙΣ ΟΝ ΚΥΡΩΣ ΑΠΕΒΛΕΦΕΝ Η ΔΕΞΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΑΠΟ-
ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛ-00, ΠΑΡΑΜΕΡΛΟΑΣΤΗ ΤΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗ-
ΜΑΤΑ ΤΟΣΟ ΑΥΤΗΣ ΩΣΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ". ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ
ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ ΟΥΤΟΣ ΜΑΧΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΘΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ ΞΝΤΙ-
ΜΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΙΝ: "ΕΝ ΣΥΜΠΕ-
ΡΑΣΜΑΤΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΑΔΟΧΟΥ ΕΝΙΣΧΥΕΤΑΙ ΕΤΙ
ΠΛΕΟΝ Η ΠΕΚΟΛΗΡΗΣ ΜΟΥ, ΟΤΙ ΟΥΤΟΣ ΥΠΕΡΤΙΜΩΝ ΤΗΝ ΑΞΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Ι-
ΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΝ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΑΣ ΠΙΣΤΕΙ, ΩΠΩΣ ΔΕΧΘΑΜΕΝ ΟΡΟΥΣ ΗΤΗΤΗΜΕΝΟΥ. ΤΟΥΣ
ΘΡΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΒΑΡΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ, ΑΣΥΝΗΘΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΙ-
ΛΙΚΡΕΙΝΩΣ ΔΙΑΤΥΠΩΜΕΝΟΥΣ, ΚΡΙΝΩ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥΣ ΚΑΙ ΩΣ ΕΚ ΤΟΥ-
ΤΟΥ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΩΣ. ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΔΕ ΚΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ, ΟΤΙ ΠΡΟΣΩΠΙΩΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΩ ΛΟΓΙΚΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΑΔΟΧΟΥ, ΠΡΟΤΕΙΝΩ, ΩΠΩΣ ΣΤΡΑΦΩΜΕΝ ΕΥΘΕΣ
ΑΜΕΣΩΣ ΠΡΟΣ ΆΛΛΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΣΗΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΣΤΕ ΗΒΒΑΙΟΙ, ΟΤΙ ΘΑ
ΕΥΡΕΘΗ ΤΟΙΑΥΤΗ", ΕΙΣ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗΝ ΤΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ, ΤΗΣ ΞΝΤΙΜΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΔΥΝΕΙΔΗΣΙΑΣ ΤΟΥ, ΞΨΑΥΣΕΝ Ο Δ. ΠΑΠΑΚΟΝΑΡΔΟΣ ΝΑ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ
ΤΟΝ Γ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 22-9-56 ΣΥΝΕΧΙΣΘΕΙΣΑΣ ΣΥΣΚΕ-
ΦΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟ 18-10-1962 ΞΝΟΡΚΟΝ ΚΑΤΆΘΕΣΙΝ ΤΟΥ.

9.- α) Ο Γ. Πεζόπουλος διά του υπ' αριθμ. 5438/55Δ/ 5-10-
56 έπεξηγηματικου σημειώματός του υπέβαλε σχέδιον έπιστολής της
ΔΕΞΗ πρὸς τήν ΟΛ-00, περιέχον τούς όρους της άπολογιστικής έκτε-
λέσεως και μονογραφηθέν παρ' αὐτοῦ και του εκπροσώπου της ΟΛ-00
υπό τήν αίρεσιν της έγκρισέας του από τό Διοικ. Συμβούλιον της
ΔΕΞΗ και τήν έν Παρισίοις Διοίκησιν του αναδόχου. Τό σχέδιον

Σ 7 8

τοῦτο ἐστηρῆθη εἰς τὰς ἀπορριφθείσας ὑπὸ τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου (ἀριθ. 2469/21-9-56 σημειώματός του) προτάσεις ἀπὸ 5-9-56 τῆς ΟΙ-00, τροποποιηθείσας μόνον κατὰ τοὺς ἐπιστάτας, δι' οὓς περιωρίσθη τὸ ζητούμενον κατ' ἀποκοπὴν ποσὸν ἀπὸ 130 ἑκατομμύρια Γαλλικὰ φράγκα εἰς 80 τοιαῦτα, μειωθείσης οὕτω τῆς ἐπιβαρύνσεως ἀπὸ 5.20% εἰς 3.17%. Διὰ τὴν ἐλάττωσιν οὗτως τῶν συνολικῶν ποσοστῶν περαιτέρω ὁ Γ. Πεζοπούλου ἠθέλησεν αὐθαίρετως καὶ ἀδικαιολογητῶς κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου τὴν ἀξίαν τῶν ἀπολογιστικῶν ἔργων ἀπὸ 7.000.000 δολλάρια τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4541/6-8-56 πρώτου σημειώματός του εἰς 7.900.000 δολλάρια καὶ οὕτω κατεβίβασε τὸ ποσοστὸν εἰς 27.26%, δι' ὃ καὶ εἰσηγεῖται, ὅτι "τὸ ἐπιτευχθέν ἀποτέλεσμα δὲν βλάπτει τὴν ἰσορροπίαν ἕνεκα ἀκριβῶς τῶν γνωστῶν εἰς ἡμᾶς πλεονεκτημάτων τοῦ ἀπολογιστικοῦ συστήματος".-

β) Ἀκριβῶς δὲ διότι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Γ. Πεζοπούλου ἦσαν ἐπὶ ποσοτῶν ἀσθενῶν, ὥστε νὰ μὴ τολμᾷ οὔτε ὁ ἴδιος νὰ προτείνῃ εὐθιμῶς τὸ πλεον τῆς συζητήσεως τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος" ἐκρίθη ἀναγκαῖον, ὅπως ἔλαθ ἕως ἐνίσχυσίν" τοῦ ὁ Πρῶτος Π. Γουναράκης, ὅστις συνέταξε καὶ ἐκοινοποίησε πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διδικ. Συμβουλίου ἴδιον εἰσηγητικὸν σημείωμα, ὑπ' ἀριθ. 576 ΔΣ/8-10-56. Εἰς τοῦτο ἀποκλείει τὴν χρησιμοποίησιν "Ἑλλήνων ὑπεργολάβων" δι' ἔλλειψιν ἐμπειρίας καὶ τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προσόντων": θεωρεῖ τὴν ἄβυσσον "τῆς διακηρύξεως δημοπρασιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ" ὡς ἐγκυμονοῦσαν "σημαντικὴν ἐπιβράδυνσιν τοῦ χρόνου περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, πρῶτον ὅσον εἶναι πᾶσι τὸ ἐπιτευχθέν ἀποτέλεσμα"· ἐξαρτεῖ "τὸ πλεονέκτημα" τῆς "ἀνευ διασπορᾶς ἀρμοδιοτήτων" ὑπὸ "ἴδιου φορέως" ἐξακολουθήσεως τοῦ ἔργου καὶ ἀποδέχεται "τὴν προ-

τεινομένην ανάθεσιν υπό τούς όρους τής εν σχεδίω 'Επιστολής, δεδομένου ότι ενδεχομένως θα άντιμετωπίζον την καταβολήν κατ'μεγαλυτέρας ετι τής καθορισθείσης άμοιβής εις τό ν. άνάδοχον, εάν κατ'έφ'όσον ή Δ. Β. Η. εξησφάλιζε τοιοιτοτρόπως δι'έαυτήν την ίκανοποιητικήν από οικονομικής και τεχνικής άπόψεως ως και την εγκαίριον εκτέλεσιν του όλου έργου " "Εν μόνον, προσθέτει, σημειον όφελιμον να εξετάσωμεν. Μήπως οι προβαλλόμενοι εκ μέρους του 'Αναδόχου όροι εις εν ε ή θ ι κ ώ ς ά πα ρ ά δ ε κ τ ο ι και κατ'αφ'αυτῶν ά σύ μ φ ο ρ ο ι διά τήν Δ. Β. Η., εκ δε των στοιχείων τής εισηγήσεως δέν φαίνεται να συμβάλη τοιοιτον τι". Διά να άποκρούσθ δέ και διαβάλη την σφωδς άντίθετον αλλά και πειστικήν επιχειρηματολογίαν του Δ. Παπαλεονάρδου ειπεν " Είνε δυνατόν άπόφεις τινες των 'Υπηρεσιών αυταί κατ'εαυταί να εινε όρθαί, αλλά δέν πρέπει να λησμονείται, ότι τό Διοικ. Συμβούλιον έχει να σταθμίση τά γενικώτερα συμφέροντα τής Δ. Β. Η. και ιδίως να έρευνήση εις ποίαν κατ'άσφασιον θα περιήγετο ή έπιχειρήσις εάν τό Έργον Νέγδοβα παρ'έλικία δέν έτελειούτο". "Ας μή λησμονώμεν, εξηκολούθησεν, ότι ή μόνη κατηγόρια, ήτις προσήθη εις τούς 'Αμερικανούς εινε, ότι τά κυρ'αυτῶν εκτελεσθέντα έργα" ιστοχισιον άκριβδ', πρῆγμα τό όποιον δέν ενδιαφέρει και πολύ τόν Π. Γουναράκη. Τό κόστος όμως δέν εινε άμελητέος παράγων. Καθ'όσον έργον μιās συνετής διοικήσεως δέν εινε να εκτελέση "πάση θ υ σ ί α " έργα, αλλά υπό τούς καλλιτέρους τεχνικῶς και οικονομικῶς όρους. 'Απαράδεικτον, ως βασικῶς έσφαλμένον, εινε και τό δόγμα ότι η ή ΟΙ-ΟΟ αναλαμβάνει τό έργον υπό οίουσδήποτε όρους,

8 57 207

άρκει να μη είνε ἠθικῶς ἀπαράδεκτοι καὶ ΚΑΤΑΦΑΝΘΕ ΔΕΥΜΦΟΡΟΙ ἢ :
ματαιοῦται ἢ ἐπιβραδύνεται τὸ ἔργον.

γ) Ὁ Δ. Παπαλεονάρδος κληθεὶς παρὰ τοῦ Γ. Πεζοπούλου ὑπέβα-
λε τὰς ὑπ'ἀριθ. Β.2613/10-10-56 παρατηρήσεις του ἐπὶ τῶν διαμορ-
φωθέντων διὰ τοῦ σχεδίου ἐπιστολῆς ὄρων καὶ διαπιστώνει ὅτι: ἀνα-
τίθεται εἰς τὴν ΟΛ-Σο ἡ ἀπολογιστικὴ ἐκτέλεσις ὄχι μόνον τῶν ὑπὸ
τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 3 προβλεπομένων ἔργων εἰδικῆς ἐμπειρίας, ἀλλὰ
πάντων τῶν τοιοῦτων πολ. Μηχανικοῦ, εἰς ἃ μάλιστα καὶ μετετέθησαν
καὶ εἶδη τινὰ ἀνήκοντα κατὰ τὴν ἀπὸ 29-1-54 ἐπιστολὴν τοῦ ἀνάδο-
χου εἰς τὸν ἠλεκτρομηχανικὸν ἐξοπλισμὸν, τῆς Δ Β Η στερουμένης
τοῦ δικαιώματος, ὅπως ἐκτελεθῇ "ὑπεργολαβικῶς καὶ τὰς ἀπλουστεράς
ἀκόμη ἐργασίας". Παρὰ τὴν διατόπισιν, ἥτις εἶχε γίνεи δεκτὴ ὑπὸ
τοῦ ἀναδόχου κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῶν διαπραγματεύσεων, ἔ. π. π. =
ν ε χ θ η σ α ν ο ὄ σ ι ὠ ὀ ε ἰ ς μ ε τ α β ο λ α λ " ὑπὲρ τῆς
ΟΛ-Σο εἰς " τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐνοικίων τῆ ἀποσβέσεων τῶν μηχανη-
μάτων", δι' οὗ ἡ Δ Β Η ἐκτίθεται "εἰς σοβαροῦς κινδύνους", εἰς τὸ
κατὰ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 29 τῆς συμβάσεως 5-5-1955 δικαίωμα τῆς Δ Β Η,
ὅπως παρέχει εἰς τὸν ἀνάδοχον μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα ἄνευ πλη-
ρωμῆς πρὸς τοῦτον ἀμοιβῆς καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
ἐπιστατῶν, ἐξ' οὗ δημιουργεῖται "βέβαιος κίνδυνος ὄχι μόνον ὑπερ-
βάσεως ἀλλὰ καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ κόστους τῶν ἔργων". Ἐπὶ τοῦ
σημείου τοῦτου ἐρωτᾷ δ Δ. Παπαλεονάρδος: " διὰτὶ σήμερον ὁ ἀνάδο-
χος ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐπιβλέψεως, την ὁποίαν αὐ-
τὸς αὐτὸς ὤρισεν εἰς τὴν προσφορὰν του τῆς 12-3-56 καὶ μάλιστα ὁ-
ταν μὲ τὴν συζητούμενην συμφωνίαν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἀκόμη πε-
ρισσότερα ἔργα καὶ ζητιᾷ καὶ μεγαλυτέραν ἀμοιβὴν". Διὰ τὸ ποσοστὴν

της άμοιβής θεωρεί " α ό θ α λ ρ ε τ ο ν " τόν άναβιβασμόν του κόστους" εις 7.900.000 δολ. και υπολογίζει αυτό βάσει 7.200.000 εις 28.32% ή 38.32%, υπολογιζομένης και της έκ της άρχικής συμβάσεως άμοιβής του 10%. Βεβαιών έν τέλει, ότι "πάντως ούδεις έκ των τεσσάρων όρων οι όποιοι αναφέρονται εις την άπό 16-8-56 έγγραφον γνώμην του, ούσιαστικώς πραγματοποιείται" και ότι ούδεμία έγγύθσις παρέχεται διά την έγκαιρον περάτωσιν, δι'ήν και μόνην "άπεβλήσαμεν εις την διά του άναδόχου άπολογιστικήν έκτέλεσιν του έργου" (ή υπογράμμισις είνε του Δ. Παπαλεονάρδου), καταλήγει εις τό ότι δεν δύναται νά τροποποιήση τό υπ'άρθρ. 2469/21-9-56 σημείωμά του, δεδομένου ότι οι νεώτεροι όροι έκτός της έλαττώσεως του ποσού διά τους έπιπτώτας κατά τά λοιπά είνε χειρότεροι όρά την Δ Ε Η άπό τους έφ'ών τό σημείωμα τοϋτο.-

δ) Είς την συνεδρίασιν της 10-10-56 ο Π. Γουναράκης έπρόσβηνε την άναβολήν διά την 12-10-56 και συνέστησεν εις τά μέλη όπως μελετήσωσι την εισηγήσιν την ίδικήν του" και του κ. κ α θ η γ η τ ο υ " χωρίς νά κάμω λόγον διά τά συναφή σημείωματα του Δ. Παπαλεονάρδου, ο όποιος υπευθύνως διεκπραγματεβeto επί έπιτάμηνον τά άπολογιστικά. Αντιθέτως άπέκρουσε πρότασιν του Β. Βιδάλη, όπως κληθθ εις την συζήτησιν και ο Δ. Παπαλεονάρδος μέ την άστελαν δικαιολογίαν, ότι " δεν είνε σωστό νά συζητώμεν μέ ύπαλλήλους της Δ Ε Η".-

10.- α) Μέ την ατήν, την καλλιεργηθεϊσαν ιδίαν ύπό του Π. Γουναράκη, φοβίαν της ματαιώσεως ή έπιβραδύσεως του έργου ήρχισεν ή συνεδρίασις της 12-10-56, καθ'ήν ο ίδιος άνέγνωσεν την ρη-

8 57 B

θεῖσαν εἰσηγήσιν του καὶ ἔσπευσε νά συμπεράνῃ ἐκ προοιμιῶν, ὅτι
"ὁ κ. καθηγητῆς δὲν ἠμπόρесе νά ἐπιτύχῃ τίποτε περισσότερο ἀπὸ
ἄσα ἐπέτυχε". Καὶ διὰ νά δώσῃ μεγαλύτερον κύρος καὶ βαρύτητα εἰς
τὴν εἰσηγήσιν τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ἐξάκις τὸν προσηγόρευσε μὲ τὸν
μὴ χρησιμοποιοῦμενον συνῆθως, κατὰ τὰς συζητήσεις ἐν τῇ Διοικ.
Συμβουλῇ τίτλου "τοῦ κ. καθηγητοῦ" ἐντὸς εἰκοσίν μόνον γραμμῶν
μιας σελίδος τοῦ πρακτικοῦ καὶ τὸν ἐκάλεσεν, ὡς διεξαγαγόντα τὰς
διαπραγματεύσεις νά εἴπῃ "ἐάν οἱ ὅροι εἶναι ἀποδεκτοὶ ἢ ἀπαρά-
δεκτοὶ". Ὡς ὅμως ἀμολόγησεν εὐθὺς μετὰ ταῦτα ὁ Γ. Πεζόπουλος,
οὗτος "εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον πρὸ 15 ἡμερῶν" ἀνέλαβεν ὁ ἴδιος
τὰς διαπραγματεύσεις, τὰς ὁποίας πρότερον ἐπὶ ἐπτάμηνον διεξῆγεν
ὁ Δ. Παπαλεονάρδου, ὅστίς ἀπογοῶνται ἀπὸ τὴν συζήτησιν προφανῶς
ὡς ἂ ν ε π ι θ ὲ μ η τ ο ν ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον πάσῃ
θυσίᾳ "σκοπὸν τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως. Ὁ Γ. Πεζόπουλος θο-
ριφεν ὄλον τὸ βάρος του εἰς τὴν ἔγκαιρον ἀποπεράτωσιν, ἥτις ὅμως,
ὡς εἶδομεν, δὲν ἐξοφालίετο, οὐδὲ μιᾶς παρεχομένης ἐγγυήσεως. Ἐπι-
πλέον ἀνέγνωσεν ἀπὸ τὸ τελευταῖον σημείωμα τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου
τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπε " ὅν ἠδυνήθη νά κοινοποιήσῃ εἰς τὰ μέλη τοῦ
Δ.Σ." μόνον τὴν σχετικὴν μὲ τοὺς ἐπιστάτας περιμοιχὴν καὶ παρέλει-
φεν, ὡς νομίζομεν, σκοπῶν νά ἀνακοινώσῃ τὰς λοιπὰς ο ὄ σ ι ω
δ ε σ τ ἄ τ α ς ἀλλὰ καὶ β α σ ι μ ω τ ἄ τ α ς παρατηρήσεις αὐ-
τοῦ. Ὁ Π. Στουπάθης ἐνδιαφέρεται ὡς ἐσήγησε " νά γελῶν τὸ ἔργον
ἐντὸς τῆς προθεσμίας καὶ οἰκονομικόν" ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Π.
Γουναράκην δηλώσαντα εἰς σελ. 9 πρακ. ὅτι " Ἐμένα τὸ πρῶτον πραγ-
μα τοῦ μὲ ἐνδιαφέρει εἶνε ἐάν θά τελειώσωμεν ἔγκαιρος καὶ ὄχι τὸ
οἰκονομικόν μέρος." Ἡ ἐντὸς παρενθέσεως προσθήκη εἰς τὸ πρακτι-

κόν της φράσεως " βεβαίως --- και τοῦτο μέ ενδιαφέρει" πιθανότατα ἐγένετο μετά τήν διατύπωσιν. Ὁ Π. Στουπάκης ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισεν, ὅτι οἱ Γάλλοι τοῦς 42 μηχανικοῦς τῆς προσφορᾶς τῶν τοῦ Μαρτίου 1956 περιόριζον εἰς 22, ἐξ ὧν τήν δαπάνην τῶν 12 τήν μετέθετον εἰς βάρος τοῦ κόστους τῶν ἔργων. Οὕτω ὅμως προέκυπτεν ἐν σημαντικόν κέρδος ὑπέρ αὐτῶν, τό ὅποιον "πρέπει νά μῆ εἰς τό ποσοστόν τό ὅποιον τοῦς δίδομεν". Δοθέντος δέ ὅτι ἡ δαπάνη διὰ τοῦς 42 ἀνέρχεται εἰς 472 ἑκατ. Γαλ. φράγκα, τό ὄφελος τῆς OL-CO ἀπό τοῦς 32 (μόνον τοῦς 10 ἐπί τῶν 22 θά ἐπλήρωνε) συνίσταται εἰς 335 ἑκατομ. Γ.Φ. -- Ὁ Π. Γουναράκης ὑπεστήριξε, ὅτι " τό ζήτημα τῆς ποιοτικῆς ἐπιτέλεσεως καί τῆς μή ὑπερβάσεως" λυοῦνται διὰ τοῦ ἐλέγχου, δεδομένου, ὅτι "ἐάν ἡμπορεῖ νά κατηγορηθῆ διά κἀτί ὁ κ. Παπαλεονάρδου δέν εἶνε, ὅτι δέν κάμνει καλᾶ τήν ἐργασίαν του ἄλλᾶ, ὅτι κάμνει τόν ἐλεγχον κατά τρόπον ἀ σ φ υ κ τ ι κ ὸ ν". Περαιτέρω ὁμολογεῖ, ὅτι "τό ὅτι ζητοῦν πολλοί οἱ Γάλλοι εἶνε γεγονός ὁ A H A M Θ I Σ Β Η Τ Η Τ Ο Ν", ἐπιμαλεῖται ὅμως πρός δικαιολογίαν τό καί ἄλλοτε χρησιμοποιηθῆν ἐπιχειρήμα, ὅτι δέν τοῦς ἐδιόλεξεν ἡ Δ Ε Η ἄλλᾶ ἡ "Ελληνική Κυβέρνησις", πρῶγμα τό ὅποιον προεκάλεσε τήν ἔντονον ("τά ἀναιρῶ κ. Πρόεδρε) ὑπόμνησιν τοῦ Π. Στουπάκη, ὅτι "ἡ σύμβασις ἐγένεν ἔντελῶς ἐπὶ ἄλλων ὄρων, ὅτι ἡ OL-CO θά ἦτο Γενικός ἀνάδοχος" καί ὄχι κατασκευαστής. Ἀναληθές εἶνε καί τό ἐν συνεχείᾳ λεχθῆν ἀπό τόν Π. Γουναράκη (σελ. 8 πρακ.), ὅτι "ἡ σύμβασις λέγει εἰς ἐμένα τόν ἐργοδότην, ὅτι ὑποχρεοῦμαι νά ἀναθῶ τήν κατασκευήν τῶν ἔργων αὐτῶν εἰς τόν ἀνάδοχον, διότι δέν ὑπάρχει ἔμπειρον ἐλληνικόν προσωπικόν καί διότι πρέπει νά τελειώσῃ τό γρηγορότερον".

Σ 57 Που

καθ' όσον δικαιώμα, και ούχι υποχρέωσιν είχαν ή Δ.Ε.Η νά αναθέσθω την άπολογιστικήν έκτέλεσιν εις την ΟΙ-ΟΟ και βάλιστά όχι όλων των Έργων Πολ. Μηχανικού άλλά των απαιτούντων ειδικήν εμπειρίαν, τά όπόδια βάσει των τότε γνωστών στοιχείων άπετέλουτο τό 50% αυτών. Η ανακρίβεια αυτή είνε τοσοούτω μάλλον σοβαρά, καθ' όσον προήρχετο από τον Πρόεδρον του Δ.Ε., ό όποτος και γνωστός νομομαθής ήπο και την σύμβασιν, ως έκαυχθη (σ.8 πρακ.) "λεπτομερώς έμελέτησε". Είς δήλωσιν του Π. Στουπάθη απαντώντος εις έρώτησιν του Β.Βιδάλη, ότι τό κράτος επί άπολογιστικών Έργων εξασφαλίζεται διά τό κόστος "άπό ένα έπίσημον τιμολόγιον και από τας μεταβλητάς βεβαίως τιμάς", τας όποιας έχει καθορίσει, ό Π.Γουναράκης, ένοχληθείς ήρώτησεν: "Αυτή ή σύμβασις λέγει αυτά τά πράγματα που λέτε Σεΐς; Έδώ μās έδωσαν την σύμβασιν και μās λένε εφαρμόσατέ την". Απεστομώθη όμως από τον Β. Βιδάλην, ό όποτος παρετήρησεν όρθως, ότι διά τά άπολογιστικά χρειάζεται απόφασις του Δ.Ε. όπερ είνε ελεόθερον νά καθορίσθω τοίς όροις.-

β) Η συζήτησις εξηκολούθησεν εις έριστικόν τόνον του Γ.Πεζοκόλου και ιδίως του Π. Γουναράκη προσπαθούντων παντοιοτρόπως νά εξουδετερώσουσιν την έκδηλωθεΐσαν πείσμονα αντίδρασιν των Π.Στουπάθη, Β.Βιδάλη, Αναργ.Δημητρακοπούλου και έν μέρει του Δ.Γαλάνη κατά της άπολογιστικής έκτελέσεως ύφ' ούς όρους ένεφανίζετο εις τό συζητούμενον σχέδιον της έπιστολής. (όρα σελ. 43-53 έκθέσεως Κ.Πάπαϊωάννου). Ο Γ. Πεζοκόλους αντίκρουών τοίς φόβους του Α.Δημητρακοπούλου έν σχέσει μέ τας τιμάς και τό κόστος, δι' α' οι Γάλλοι "θα θελήσουσιν νά τηρήσουσιν π ο λ ύ ύ ψ η λ ά π ε ρ ι θ ώ ρ ι α", έδήλωσεν, ότι "όλα αυτά" τά άνέλυσεν ό κ. Παπαλεονάρδος, όταν ήλθεν

έδω και μās ειπεν, ότι συνιστά να γίνη απολογιστικώς τó έργον. Τό να αποτομηση ό Γ. Πεζόπουλος να επικαλεσθη υπέρ της απολογιστικής εκτελέσεως υπό τους περιεχομένους εν τῷ σχεδίῳ ὄρους τόν φανατικώτερον αλλά και πειστικώτερον αντίπαλον τῶν ὄρων τούτων, τό μὲν εξηγεῖ διατί ό Δ. Παπαλεονάρδος δέν ἐκλήθη εἰς τό Συμβούλιον· τό δε αποδεικνύει, ότι δέν εἶχον γνωστοποιηθη εἰς τά μέλη τοῦ Δ.Σ. τά προμνημονευθέντα σημειώματά του, αφού ταῦτα, ὡς εἶδομεν, ἦσαν ἀ λ η θ ε ῦ ς μ υ δ ρ ο ι κατά της ΟΙ-ΟΟ και κατά τῶν υποστηριζομένων μετά φανατισμοῦ παρά τῶν Π. Γουναράκη και Γ. Πεζοπούλου απόψεων αὐτης. Ὁ Π. Γουναράκης ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους συμβούλους Β. Βιδάλην και Π. Στουπάσην εἶπε μεταξύ ἄλλων και τά εξῆς: "Λέτε λοιπόν ὄχι αλλά αὐτό τό ὄχι σημαίνει, ὅτι δέν γίνεται τό έργον και πρέπει να πάμεν εἰς ἄλλας λύσεις". -Ἡμπορῶ να ἐρωτησω και Σης και τῶν Στουπάσην ποῖα εἶνε ἡ γνώμη Σας ἐπὶ τοῦ 26 ἢ 27% ὁἰότι σήμερα δι' αὐτό ζητεῖται ἡ γνώμη Σας. Τό να γίνη τό έργον απολογιστικῶς ἔχει αποφασισθη. Τό να ἀνεβάσωμεν τό ποσοστόν ἀπό 20% εἰς 24% και αὐτό ἔχει αποφασισθη. Ὁ κ. Γενικός ὁμως μās λέγει ότι δέν ἐδέχθησαν οἱ Γάλλοι τό 24% και ἔφθασαν εἰς 26 ἢ 27%. Ἐπὶ αὐτοῦ λοιπόν ζητεῖται ἡ γνώμη Σας. Ἐοῦς λέτε ότι ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν ἔντεχνον και ποιοτικῶς καλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ έργου και να μὴν πάη παραπάνω τό έργον ἀπό ἕνα ὠρισμένον ποσοστόν. Αὐτά λβόνται ἀπό τὴν σύμβασιν, ἐφ' ὅσον ἔχομεν ὑπηρεσίαν ἐλέγχου". Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν, ότι ό Π. Γουναράκης ἀκολουθεῖ τὴν τῶσον καυτηριασθεῖσαν ἀπό τῶν Δ. Παπαλεονάρδον αλλά και λογικῶς και νομικῶς ἀπαράδεκτον ττακτικὴν της ΟΙ-ΟΟ τοῦ να κρατηῖ ἀπό τά ἀποφασισθέντα ότι συμφωνεῖ με τās ἀπόψεις του και να ἀπορρίπτῃ τά λοι-

8 57 87

πά, τὰ ὁποῖα προφανῶς ἀπετέλεσαν τὴν πρὸ ὑπόθεσιν τῆς ἀποδοχῆς ἐκείνων. Ἐπειτα, ὡς παρετήρησεν ὁ Α. Δημητρακόπουλος, "ἔναντι τοῦ θεωρηθέντος ἀνωτάτου ὀρίλου τῶν 20% (30% μὲ τὸ 10% τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως), τὸ ὅποτον ἠόρξαμεν ἀναγκαστικῶς εἰς 24% πρὸς διασφάλισιν ταχύτητος καὶ οἰκονομικῆς ἐκτέλεσεως" παρέχεται νῦν 27.26% (κατ' αὐτὸν ἀκόμη μεγαλύ-τερον καὶ κατὰ Δ. Παπαλεονάρδου 28.32%) ὅπερ εἶνε υπερβολικόν, ἂν εὐπράγματικῆς ἐγγυήσεως" διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον καὶ οἰκονομικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων", δι' ὃ καὶ οὗτος (Δημητρακόπουλος) προέτεινε "κατόπιν τῶν ἐκδόλων τάσεων τοῦ ἀναδόχου" περὶ ἀύξεσως τοῦ κόστους, ὅπως "ἐφαρμοσθῆ ἡ ἰσχύουσα σύμβασις, περιοριζομένων τῶν ἐθῶν τῶν μόνον εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐπιβλέψεως" καὶ προκηρυσσομενοῦ διεθνοῦς διαγωνισμοῦ διὰ τὸ φράγμα, ἀφοῦ τὰ λοιπὰ κατ' αὐτὸν ἔργα δύνανται νὰ ἐνατεθῶσιν εἰς "Ἑλλήνας ὑπεργολάβους". Σχετικῶς μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἰς τὴν ἐπικολουθήσαν συνεδρίασιν τῆς 17-10-56 ὁ Π. Στουπάθης ἐδήλωσεν, ὅτι ἐξαιρουμένων τοῦ φράγματος καὶ τῆς σήραγγος, ὅλα τὰ ἄλλα δύνανται νὰ γένωσι δι' Ἑλλήνων ὑπεργολάβων, οἱ ὅποιοι εἶνε βέβαιον 100% ὅτι θὰ πάρωσιν ἕνα ξένον εἰδικόν διὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον", ἂν χρειασθῆ (σελ. 54). Εἰς τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τῶν 42 μηχανικῶν ἐπιβλέψεως ὁ Β. Βιδάλης συνεφώνησε ἀπολύτως μὲ τὸν Π. Στουπάθην. Ὁ Δ. Γαλάνης συνώψισεν, ὅτι "εἰς τὰ ποσοστά συνεφωνήσαμεν, εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προσωπικοῦ εἵπαμεν, ὅτι θὰ τὸ διαπραγματευθῆ ὁ Γενικὸς ὥστε νὰ ἔχωμεν κάποια κατοχῶρσιν. Τώρα εἶνε ζήτημα τῆς ἐγκαίρου παραδόσεως τοῦ ἔργου καὶ τῆς οἰκονομικότητος". Διὰ τὸ πρῶτον προέτεινεν, συμφωνοῦντος τοῦ Γ. Πεζοπούλου

" Ένα περιθώριον 6 μηνών". "Ελησιμύνησαν όμως καιρότεροι, ότι τά άπολογιστικά άπεφασίσθησαν με την βεβαιότητα, ότι θα έκέρδιζον από τό τό έκέρδημον. Διά μά μή φόδση δέ" τό έργον εις τό δικλάσιον, ως φοβεΐται ο κ. Βιδάλης" και δεδομένου, ότι, ως άπεδείχθη από την πετραν των έργων Λάδωνος, "Άγρα και Λούρου" τά μεγάλα έργα εις την "Ελλάδα πυγαίνουσι έκάνω και 60%", είχε να άφίσουν και έκεί "Ένα περιθώριον", να ειπουν δηλαδή ότι ειπον εις την WEBSTINGHOUSE, να γείνουσι "κάπως ελαστικοί εις τό οικονομικόν και τό έγκαιρον". Έν τέλει συνεφώνησαν να τάξουν ένα θριον"10,13,20,25%" πέραν του όπου, δέν θα ελάμβανεν άμοιβήν ή ΟΙ-СО, άφού ως παρετήρησεν ο Π. Γουναράκης " ήτο υπεύθυνος διά τόν προϋπολογισμόν τόν όποτον συντάξεν και ο όποτος δέν θα ειχεν άλλως κωμικαν άξίαν.-

γ) Ο Γ. Πεζόπουλος έρωτηθείς από τόν Α. Δημητρακόπουλον περί του πρακτέου εις τήν περίπτωσιν δέν δεχθούσι οι Γάλλοι άπήντησεν εις τήν σελ. 26: "φοβούμαι, ότι δέν θα δεχθούσι... τό μεγάλο μειονέκτημα που έχομεν σήμερα είναι ότι αυτήν τήν στιγμήν δέν μπορούμεν να προκηρύξωμεν δημοπρασίαν, διότι θα μάς πάρη πολύν χρόνον". Ούτω όμως ομολογεί έμμέσως, ότι ή Δ Β Η ήτο κατ'ούσίαν εις τήν διάθεσιν της ΟΙ-СО, ή όποια εύχερως και άποτελεσματικώς ήδύνατο να τήν έκβιάζη". Τους φόβους τούτους συνεμερίσθη και ο Π. Γουναράκης. "Εφ'ό και τό Δ.Σ. άπεφάσισεν, όπως ο Γεν. Διευθυντής " διαβιβάση τήν παράκλησιν του Δ.Σ. να θελήση σοβαρώς να λάβη υπ'όψει της τάς ύποδείξεις του, εν τή συναισθήσει, ότι έκαμε παραχωρήσεις πέραν των συνήθων όρίων." Είς αυτό τό κατάντημα περιήλθε τό Δ.Σ. να έκλιταρή τήν ΟΙ-СО, όπως ά π α λ ύ ν η π ω ς τ ο ' υ ς α ύ σ τ η ρ ο ύ ς ό ρ ο υ ς που έκέρβαλλεν εις α ύ τ ή ν ώ ς ή τ τ η μ ε ν η ν.

9 7 3

11 .- 'Ως προαναγγέλλθη από τους Π. Γουναράκη και Γ. Πεζοπούλου και ως ήτο άλλως τε φυσικόν και έπόμενο, έν όψει του προεκτεθέντος άδιεξόδου της Δ Ε Η, ή ΟΙ-ΟΟ ούδεμίαν βασικήν ύποχάρησιν έδελχθη εις τους διατυπωθέντας έν τώ σχεδίω όρους "ήττημένου". Τοϋτο τονίζει ρητώς και κατηγορηματικώς ό Δ. Πακαλεονάρδος εις τάς έπιβεβαιωθείσας ένόρκως ύπ' αριθ. 53, 65 και 68 άπαντήσεις του, όμολογεϊ δε ά π ε ρ ι φ ρ ά σ τ ω ς και ό Γ. Πεζοπούλος εις τήν από 20-2-63 κατάθεσίν του. Οί όροι της κατοχυρώσεως του τε κόστους και της έγκαίρου άποπερατώσεως του έργου, άν και δέν ειχον διατυπωθῆ, ειχον άρχῆθεν συζητηθῆ μέ άνάλογον έπίμονον άξίωσιν της Δ Ε Η και μέ άδυναμίαν της ΟΙ-ΟΟ, όπως άρνηθῆ έξ ολοκλήρου, οίανδήποτε ως πρός τοϋτο δέσμευσιν (όρα ιδίω 68 Α άπάντησιν). Αντιθέτως ή περί του ύπολογισμού της δαπάνης άποσβέσεως μηχανημάτων, "του όριστικου προϋπολογισμού" και της άναθεωρήσεως αυτού "συμφ. πρός τάς κρατούσας οικονομικάς συνθήκας" διατύπωσις των άρθρων 5, 8 και 13, έγένετο κατά τοιοϋτον ά δ ρ ι σ τ ο ν και ά σ α φ ῆ ὄ ρ ο ν και έπέφερον, άλλως ήπειλήσε μεγάλας ζημίας διά την Δ Ε Η (όρα ιδίω 63 και 68 άπαντήσεις). Παρά ταϋτα όφελομεν νά προσθέσωμεν ότι κατά τήν συζήτησιν επί του μονογραφηθέντος ύπό του Γ. Πεζοπούλου σχεδίου της έπιστολής της 5.10.1956 τό Διοικητικόν Συμβόλιον έπέμεινε εις τήν διατύπωσιν όρων κατοχυρούτων έν όριον εις τό κόστος του έργου, ώσάυτως δε και χρονικόν όριον πέραν του όποίου ή ΟΙ-ΟΟ δέν θά έδικαιούτο άμοιβής, πῶγμα τό όαίον και έν μέρος έπετεβῆ παρά τήν πρόβλεψιν των Γ. Πεζοπούλου και Π. Γουναράκη ότι ή ΟΙ-ΟΟ δέν θά δεχθῆ. Τοιοϋτοι όροι και άν ειχον συζητηθῆ

δέν είχαν εν τούτοις περιληφθῆ εἰς τὸ σχέδιόν τῆς 5.10.56.- Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ Γ. Πεζόπουλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ τελευταῖον στάδιον διεξήγαγε προσωπικῶς τὰς μετὰ τῆς ΟΛ-ΟΟ διαπραγματεύσεις, δέν ἐπέδειξε τὴν ἀπαιτουμένην μεριμνὰν καὶ ἀντίστασιν καὶ δέν ἐπίτυχε νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ τῆς Δ Ε Η ὅτι ἡ ΟΛ-ΟΟ εἴρεθεῖσα πρὸ περισσώτερον ἀποφασιστικῆς στάσεως ἀπεδέχθη.- Σημειωτέον, ὅτι ἐάν δέν περιελαμβάνοντο καὶ αἱ ὡς ἄνω δεσμεύσεις ὡς πρὸς τὸ ποσόν, ἐφ' οὗ θὰ ὑπελογίζετο ἡ ἄμοιβή τοῦ 15% θὰ ἐπληρῶνοντο ἐπὶ πλεόν ἀπὸ τὴν Δ Ε Η δι' ἄμοιβήν τῆς ΟΛ-ΟΟ δολλ. 163.401.40. Ἀνεξήγητον παραμένει πῶς καὶ διατὶ ἡ ἐν τῷ σχέδιῳ τῆς ἐπιτολῆς διατύπωσης ὡς πρὸς τοὺς μηχανικούς καὶ τοπογράφους, ἔ τ ρ ο π ο κ ο ι ῆ θ η ἐ π ' ὤ φ ε λ ε ἰ ῶ τῆς ΟΛ-ΟΟ (ἄρα ἀπάντησιν 65 Δ). Ἐἶνε δὲ ἐπίσης περιεργον πῶς ὑπεγράφη ἡ σύμβασις τῆς 15-10-56 χωρὶς νὰ κληθῆ τὸ Δ.Σ., ὡς ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 12-10-56 οἱ Π. Γουνάρκης καὶ Γ.Πεζόπουλος, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἀπὸ τῆς 6-10-1956 εἶχεν ἀποκαλυφθῆ καὶ τὸ περὶ οὗ ἐγένετο λόγος λάθος τῶν 50 ἑκατομ. Γαλ. Φράγκων.-

12.- α) Ὁ Π. Γουνάρκης ὁμολογεῖ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 610/17-10-56 ἔγγραφόν του, ὅτι ἐνταμιώσας τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. περὶ τοῦ λάθους πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἔλαβε ῥητὴν ἐντολήν ἢν ὁμως παρέβη, ὅπως διακανονίσῃ τοῦτο πρὸ αὐτῆς. Εἰς τὴν συζήτησιν τῆς 31-10-56 ὁ Ἄναργ. Δημητρακόπουλος ἀνεκάλυψε τὴν ψήφον του περὶ ἀπολογιστικῶν διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ λάθους διεκρίστωσεν, ὅτι ἡ ΟΛ-ΟΟ ἔχει μέσα τῆς "τὸ πνεῦμα τῆς ἀ κ α τ α σ τ ι α σ ἰ α ς καὶ τ ῆ ς σ π α τ ἄ λ η ς" (σελ. 56). Ὁ Σ. Κιτριλάκης ὑπαναχωρεῖ καὶ οὗτος μετὰ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι, ὡς ἀπεδείχθη " ἐ χ ο μ ἐ ν τ ῆ ν δ ο υ

5 57 7

να δότητα νά κάμωμεν δημοκρασίαν", διότι, όπως προσέθεσεν, ὁ Δ. Παπαλεονάρδος " εἶχε κάμει ἀναφοράν, ὅτι ἤτο ἔτοιμος ἀπὸ τὸν Νάϊον". Τοῦτο ἠμφεσβήτησεν ὁ Γ. Πεζόπουλος μετὰ τὴν φευδῆ βεβαίωσιν, ὅτι ὁ Δ. Παπαλεονάρδος ἐδήλωσεν εἰς τὸ συμβούλιον κατὰ τὴν 22-8-56 ὅτι: " δὲν ἠμποροῦμεν νά προκηρξωμεν δημοκρασίαν". Ὡς ὅμως ἐλέχθη οὗτος ἀποκρούων τὴν δυνατότητα ἐκβιάσεως ἐδήλωσε " ὅα κάμωμεν δημοκρασίαν". Ἐχρειάσθη νά ὑπομνησθῆ ἀπὸ τὸν Σ. Κιτριλάκη, ὅτι ἡ ἐτοιμότης πρὸς δημοκρασίαν ἀπεδεικνύετο καὶ ἀπὸ πρόσφατον ἔγγραφον τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου. (τὸ ὑπ' ἀριθμ. 2638/13-10-56), ὅπερ σκοπιμῶς ἐτηρήθη μυστικῶν διὰ τὴν μετὰ βιβλίου ὁ Γ. Πεζόπουλος.

β) Εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ λάθους εἵδομεν κατὰ ποῖον τρόπον μετὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἀπειλὴν τῆς παραιτήσεως ὁ Π. Γουναράκης ἀπέφυγε τὴν ἀνέκκλησιν τῆς περὶ ἀπολογιστικῶν ἀποφάσεως. Εἰς τὴν συνέδριον τῆς 3-11-56 ὁ Π. Στουπάθης ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ ἀπολογιστικῶν "ἐλήφθη διότι δὲν ὑπῆρχε πλέον διαθέσιμος χρόνος διὰ τὴν μελετηθῶν αἱ ἄλλαι λύσεις". Συνεφάνησεν μετὰ τοῦ Α. Δημητρακοπούλου, ὅτι " ἡ μόνη ἐξασφάλισις τοῦ ἐργοδότη κατὰ τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα, εἶνε νά ὑπάρχουν ἐκ τῶν πρότερον καθωρισμένα τιμὰ μόνος". Καὶ προσέθεσεν: " Αἱ διαπιστωθεῖσαι μέχρι σήμερον ἀνωμαλῖαι ἀφίνουν νά ἐννοηθῆ, ὅτι δυστυχῶς ἡ ΟΛ-CO δὲν ἀντελήφθη ἀκόμη τὴν σοβαρότητα τοῦ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργου καὶ δὲν ἤρχισεν ἀκόμη τὴν ἐπιτελικὴν ὀργάνωσιν της". Τοὺς φόβους, οὓς ἐνέπνευσαν αἱ γῶμαι τοῦ κ. Στουπάθης εἰς τὰ μὴ τεχνικὰ μέλη προσεπάθησε νά διασκεδάσῃ ὁ Π. Γουναράκης μετὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐλέγχου ὅταν μάλιστα προτίσται αὐτοῦ ὁ Παπαλεονάρδος " τοῦ ὅπου ἡ αὐ-

στηρότης και αι υπερβολαι ακόμη είναι γνωστα".-

γ) 'Οπωσδήποτε με τιμητικην μειωσησαν του Α.Διμητρακοπούλου και με μοναδικην δικαιολογσαν, ότι δεν υπήρχε διαθεσιμος χρόνος διά δημοπρασιαν, ενεκρίθη η σύμβασις της 15-10-56, παρακαμφθέντος και του αδθους των 50 εκατ. Γαλλ. Φράγκων, διά της υπ' αριθ. 266/3-11-56 αποφάσεως.-

13.- α) "Οτι ο Γ. Πεζόπουλος έφ ε θ σ θ η προς τó Δ.Σ. διαβεβαίωσας αυτό επανειλημμένως, ότι δεν ήτο δυνατή η προκήρυξις της δημοπρασιας, και βάσει της ψευδους ταύτης διαβεβαίωσεως απέσπασε την συγκατάθεσιν αυτού διά την ανάθεσιν των απολογιστικων εις την ΟΙ-ΣΟ, αποδεικνύεται από τα μνησθέντα υπ' αριθ. 1511/20-6-56 και 2638/13-10-56 σημειώματά του διον. Παπαλεονάρδου. Εις τó δευτερον ιδίε μνημονεβει όλας τάς επί μέρους ενεργειας του και όλας τάς αναγκαίαις λεπτομερειαις, εξ ών δικαιολογείται τó παρά του ίδιου υπογραμισθέν ακόλουθον συμπέρασμα: 'Από του παρελθόντος Η'αίου ε.ε. ήτοι όσον ήτο δυνατόν ενωριτερον, δοθεισης της φύσεως της έργασιας και της ανάγκης συγκεντρώσεως και μελέτης των αποφάσεων τώσων παραγόντων (ΟΙ-ΣΟ, ΕΒΑΣΣΟ, Δ^ες Μελετών Κατασκευών ΔΣΗ - Καθηγητής STUCKY - Νομική Υπηρεσία), εϊμεθα ετοιμοι να προβωμεν εις την διακήρυξιν δημοπρασιων διά την υπεργολαβικήν εκτέλεσιν των έργων. Τοϋτο είναι γνωστόν και εις την ΓΕΝΙΚΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ, αναγράφεται δε και εις τó υπ' αριθ. 1511 /20-6-56 σημειώμα μας. "Όσον αφορά τó φράγμα, κατά τά ως ανωτέρω αναφερόμενα η διακήρυξις της δημοπρασιαις θά ήδύνατο να γίνη από τού παρελθόντος Αύγουστου, οτε ελάβομεν τά συμπληρωματικά στοιχεία, παρά του

8 57 17

κ. STUCKY". Ταυταεπίβεβαιούνται τόσον από τά προμνημονευθέντα υπ' αριθ. 752/5-4-56, 885/20-4-56, 2393/14-9-56 και 2469/21-9-56 σημειώματα όσον και από την υπ' αριθμ. 48 απάντησιν του Δ. Παπαλεονάρδου, εις ην επαναλαμβάνεται ρητώς, ότι ήτο δυνατή ή προκήρυξις της δημοπρασίας από του Μαΐου 1956, πράγμα τό όποιον δέν κατέστη άπλώς γνωστόν αλλά και έζητήθη από τον Γεν. Διευθυντήν, προφορικώς και έγγραφως και μάλιστα επανειλημμένως.-

β) Ο Γ. Πετρόπουλος πείσθεις από τό Δ.Σ. όπως ζητήση εύθύνας διά την καθυστέρησιν της προετοιμασίας της δημοπρασίας, έσπευσε τρεις ήμέρας μετά την έγκρισιν των απολογιστικών να υποβάλη τό υπ' αριθ. 5807/6-11-57 εισηγητικόν του σημείωμα, εις ό, λησιμονών ή άριβστερον βασιζόμενος εις την λησιμοσύνην των μελών του Δ.Σ. ως προς όσα μέχρι τότε ειπεν και έγραφε συναφώς, βεβαιούτ, ότι "ή επεξεργασία των προδιαγραφών από τεχνικής άπόψεως ειχεν άποπερατωθί κατά τάς αρχάς του θέρους, ή νομική όμως επεξεργασία αυτών δέν κατέστη δυνατόν να άποπερατωθί ειμή των παρελθόντα Αυγουστον". Περαιτέρω προσπαθεί να δικαιολογήση την καθυστέρησιν της νομικής επεξεργασίας, αν και έγνώριζεν, ότι οι μόν τεχνικοί άρει έκφευγουσι της άρμοδιότητος των νομικών, οι δέ νομικοί τοιοῦτοι, ως γνωστοί και τυποποιημένοι, είδα μετά την εις τό παρελθόν έκτέλεσιν των αναλογων έργων του Λάδωνος, Άγρα και Λούβρου, ήδύναντο να διατυπωθώσι έντός μιας τό πολυ έβδομάδος, έν όφει και του γεγονότος, ότι ή Γενική Διεύθυνσις απέδιδε τόσην σημασίαν εις την επίσκευσιν των έργων ώστε να προκρίνη τό άπολογιστικόν σύστημα, καθ τά σοβαρώτατα μειονεκτήματα αυτού με τό επικείμενον, ότι θα έκερδίζοντο 4 ή 5 μήνες. Πώς ήτο δυνατόν να άνέχηται έπι ίσον χρονικόν διάστημα άναμονήν της με-

λέτης των νομικών, αφού εξηγήθη η γνώμη των δια του υπ' αριθ. 887/21-4-56 εγγράφου του Δ. Παπαλεονάρδου; Επί πλέον διατί απέκρυψε το γεγονός της δυνατότητας της προκηρύξεως της δημοκρατίας εστὺ καὶ ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1956 εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς 22-8-56, 12-10-56 καὶ 31-10-56, ἀδύνη δὲ καὶ τὸ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 2638/13-10-56 σημείωμα τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ φέρεται ὡς διαβιασθὲν παρ' αὐτοῦ ἔκτοτε εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ., ἐν τοῖτοις ἐζητήθη ἀπὸ τὸν τελευταῖον εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 31-10-56, πρῶγμα τὸ ὁποῖον προκάλεσε τὴν ἔνοχον συγῆν τοῦ Γ. Πεζοπούλου;

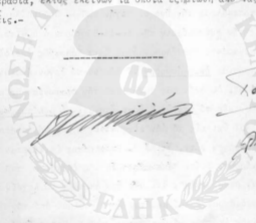
γ) Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 14-11-56 τὸσον ὁ Π. Στουπάκης ὅσον καὶ ὁ Π. Γουναράκης ἐπανέλαβον ἅπαξ ἔτι: "ἀκριβῶς ἐπειδὴ δὲν ἔγινεν ἡ δημοκρασία ἠναγκάσθησαν νὰ δώσουν τὸ ἔργον ἀπολογιστικῶς εἰς τὴν ΟΛ-ΟΟ". Ὁ δεύτερος τοκοθετεῖ τὴν διαφωνίαν Πεζοπούλου - Παπαλεονάρδου εἰς τὸ ὅτι ἂν " ἦσαν ἔτοιμοι αἱ μελέται καὶ αἱ προδιαγραφαί" καὶ ὅχι εἰς τὸ ἔάν εἶχε γίνῃ ἡ νομικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν. Τὸ περιεργον εἶνε, ὅτι ὁ Π. Γουναράκης ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου, διότι "ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντήν", ὅτι δὲν ἦτο ἀκριβὲς τὸ λεχθὲν παρ' αὐτοῦ ὅτι " αἱ προδιαγραφαὶ καὶ μελέται ἦσαν ἔτοιμοι ἀπὸ τὸν Μάϊον". Καὶ ὅμως ἀπεδείχθη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, τοῦ Γ. Πεζοπούλου σαφῶς ἐπιβεβαιώσαντος τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου. Ὅπως ὅποτε τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου εἴτε πιστεύσαντα, εἴτε προσκοιτηθέντα, ὅτι ἐπίστευσαν τὴν ὀψιμον ἐπινόησιν τοῦ ἐπὶ τετράμηνον "σφαλμάματος" τῶν διακηρύξεων εἰς τὴν νομικὴν ὑπηρεσίαν, παρεδέχθησαν προθύμως τὴν ἀποφιν τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ὅτι οὐδεὶς πταλεῖ, ἐκτός τοῦ φόρτου τῆς ἐργασίας, εἰς ὃν ὡς ἀποδιοπομπαῖον τράγον ἐφόρτωσαν ὅλην τὴν εὐ-

9 57 97

θόνην και ούτω έκλεισαν τήν ένοχλητικήν αυτήν υπόθεσιν.-

δ) Αποδεικνύεται εκ των προεκτεθέντων, ότι ο Γ. Πεζόπουλος προσεπικουρούμενος αποτελεσματικώς επέτυχεν με πολλές ανακριβείας, πιέσεις και άλλα ανεπίτρεπτα τεχνάσματα, να δώσῃ εἰς τήν εκδήλωσιν προστατευομένην του ΟΙ-ΟΟ τήν απολογιστικήν εκτέλεσιν των έργων υπό όρους δυσμενεῖς, τήν ὅποιαν ανέκαθεν επεδίωκε και ούτω έζημιώσεν τήν Δ Ε Η με πολλά εκατομμύρια, τά ὅποια θά εκέρδιζεν αυτή, εάν ε- γίνετο δημοπρασία, εκτός εκείνων τά ὅποια έζημιώθη από τας σπατάλας και υπερβάσεις.-

F
ἀπό το
Π. Γουγαρά
κ η γ
97

Συμμιμίσ
Χαρισμένη
Ρίμης